

ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ ବାଣୀ

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ط
وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ فَظُنِّي الْأَمْرُ
ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ
(سورة الانعام: 9)

ଅନୁବାଦ- ଏବଂ (ବିରୋଧୀମାନେ) କହୁଛନ୍ତି; “ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କାହିଁକି କୌଣସି ଦେବଦୂତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉନାହାନ୍ତି ?” ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଦେବଦୂତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ ତେବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା (ଏବଂ) ତା’ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଅବସର ଦିଆଯାଇନଥାନ୍ତା ।
(ସ୍ତବ- ଅଲ୍ଲାଆନମ୍: ୯)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عِبَادِهِ الْمُسَبِّحِينَ الْمُؤْمِنِينَ

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଖଣ୍ଡ
6

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ:
୫୭୫/-

ସଂଖ୍ୟା
50

ସମ୍ପାଦକ :
କମରୁଲ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ-ସମ୍ପାଦକ :
ମକସୁଦ୍ ଅଲୀ ଖାନ୍

www.akhbarbadarqadian.in

16 ଡିସେମ୍ବର 2021 16 ଫତହ୍ 1400 ହି.ଶ 11 ଜମାଦିଲ ଅହ୍ଲୁଲ 1443 ହି.କ

ଅନୁବାଦୀ ଖବର

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାକ୍ ଅସୀମ ଦୟା ବଳରୁ ସମ୍ଭବନା ହଜରତ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ପଂଚମ^୧କୁଶଳ ଓ ମଙ୍ଗଳରେ ଅଛନ୍ତି । (ଅଲ୍ହଫଦୋଲିଲ୍ଲାଃ) ହୁଜୁର ଅନ୍-ଓର^୨ଙ୍କ ସୁସ୍ଥ, ସବଳ, ଦୀର୍ଘାୟୁ, ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷାରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଦୁଆ କରିଚାଲନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହୁଜୁର^୩ଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସୁରକ୍ଷା, ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।
॥ ଆମିନ୍ ॥ ॥
ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଐୟଦ୍ ଇମାମନା ବେରୁହିଲ୍ କୁଦୁସ୍ ଓ ବାରିକ୍ଲନା ଫି’ଉମ୍ରିହି ଓ ଅମ୍ରିହି ॥

ମହାଭାଗ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ପ୍ରଭାବ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଫଳତଃ ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଏମିତି ସାହାସ ଓ ସ୍ଥିରତା ଦେଖାଇଲେ ଯେ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ପରେ ଏହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମିଳିବା କଷ୍ଟକର ।

ମୁଁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି ଯେ ଅବୁବକର ସିଦ୍ଦିକ୍ ର:ଅ ହେଉଛନ୍ତି ଇସ୍ଲାମ୍ ନିମନ୍ତେ ଆଦମେ ସାନି (ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦମ୍) ।

ହଜରତ ମସିହ୍ ମଉଦ^୩ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ

ସେ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମୁସଲିମ୍ମା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବୈଧ ଓ ଘୃଣିତ ଢଙ୍ଗରେ ଏକତ୍ରିତ କରି ରଖିଥିଲା । ଏହିପରି ସମୟରେ ଯେବେ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଖଲିଫା ହୋଇଥିଲେ, ମଣିଷ ଚିନ୍ତା କରିପାରୁଥିବ ଯେ ସେତେବେଳେ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଅସୁବିଧା ଉପସ୍ଥିତ ଥିବ । ଯଦି ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଦୃଢ଼ ହୋଇନଥାନ୍ତା ଓ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ପୌରସ୍ତର ସ:ଆ:ସଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପରି ନ ହୋଇଥାନ୍ତା ତା’ହେଲେ ବହୁତ ଅସୁବିଧା ହୋଇଥାନ୍ତା ଓ ସେ ଘାବରେଇ ଯାଇଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ସିଦ୍ଦିକ୍ ର:ଅ ନବା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପଡ଼ୋଶୀ ଥିଲେ । ମହାଭାଗ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ପ୍ରଭାବ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଫଳତଃ ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଏମିତି ସାହାସ ଓ ସ୍ଥିରତା ଦେଖାଇଲେ ଯେ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ପରେ ଏହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମିଳିବା କଷ୍ଟକର । ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ପାଇଁ ଜୀବନ ଥିଲା । ଏହା ଏପରି ଏକ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଯାହା ଉପରେ ଅଧିକ ଆଲୋଚନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସେ ସମୟର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ୍ ଯେଉଁ ସେବା ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ କରିଛନ୍ତି, ତାହାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରନ୍ତୁ । ମୁଁ

ସତ୍ୟ କହୁଅଛି ଯେ ଅବୁବକର ସିଦ୍ଦିକ୍ ର:ଅ ହେଉଛନ୍ତି ଇସ୍ଲାମ୍ ନିମନ୍ତେ ଆଦମେ ସାନି (ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦମ୍) । ମୁଁ ଏ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଛି ଯେ ଯଦି ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପରେ ଅବୁବକର ସିଦ୍ଦିକ୍ ର:ଅଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନଥାନ୍ତା ତା’ହେଲେ ଇସ୍ଲାମ୍ ବି ନଥାନ୍ତା ଏବଂ ହଜରତ ଅବୁ ବକରଙ୍କର ଏହା ବହୁତ ବଡ଼ ଅନୁଗ୍ରହ ଯେ ସେ ଇସ୍ଲାମ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ନିଜର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଯେପରି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ଖଲିଫାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବି । ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ହଜରତ ସିଦ୍ଦିକ୍ ର:ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଏଥିପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ । ସୁତରାଂ ଏହା ହେଉଛି ସିଦ୍ଦିକ୍ ର:ଅଙ୍କ, ଯେଉଁଥିରେ ସତ୍ୟତା ଏପରି ସ୍ତର ଓ ଏପରି ସିଦ୍ଧତାର ସହିତ ରହିବା ଉଚିତ । ଦୃଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଖୁବ୍ ଶିଘ୍ର ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ହୋଇଯାଇଥାଏ । (ମଲ୍ଲୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃ-୩୪୪, ମୁଦ୍ରିତ କାଦିଆନ୍ ୨୦୧୮)

ଯେବେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ ତରଫରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମିଳେ, ସେତେବେଳେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଈଶ୍ୱର ଉପାସନାରେ ଲାଗି ରହିବା ଉଚିତ ଯଦ୍ୱାରା ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଉତ୍ତମତାର ସହିତ ପୂରଣ ହେବ । ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଅନ୍ୟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଉପାସନାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଆଯାଇପାରେ ବୋଲି ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସାଧାରଣ ଦିନମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଇବାଦତ ଓ ଧ୍ୟାନ କରିବା ।

ସମ୍ଭବନା ହଜରତ ମୁସଲିମ୍ମା ମଉଦ ର:ଅ ସୁରଃ ଅଲ୍ ହିଜର୍ ଆୟତ ନଂ-୧୦୦ ଓ ଆବୁଦ୍ ରବ୍ ବକା ହତ୍ତା ଯାତିୟକଲ୍ ଯକିନ୍ ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କହିଛନ୍ତି:- ଏଠାରେ “ୟକିନ୍” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭ ଉପାସନାରେ ଲାଗି ରୁହ । ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ଲାମ୍ ଯେଉଁ ଉନ୍ନତି ମିଳିବ ସେଥିରେ ଏବେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପାସନା ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ କରିପାରିବ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏବେ ତୁମ ଈଶ୍ୱର ଉପାସନା କରିବାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସାଜୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି ଭାବରେ ବିନାଶ କରିଦେବ ଯେ ତୁମର ସାରା ଜୀବନ ଈଶ୍ୱର ଉପାସନାର ସ୍ୱାଧିନତା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ

ସହଜ ଓ ଆରାମରେ ବିତିଯିବ । “ୟକିନ୍”ର ସାର୍ବଜନୀନ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ କରାଯାଇପାରେ । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏମିତି ହେବ ଯେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିବା ଘଡ଼ି/ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଭାବରେ ମଗ୍ନ ରୁହ । ଏଠାରେ ଐଶିଦଣ୍ଡ ବା ଶେଷ ସମୟ (ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ଯ୍ୟାମତ୍)ର ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶ ହେବାର ନାମ “ୟକିନ୍” ରଖିଛନ୍ତି । କାରଣ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇନଥାଏ । ଅତଏବ କହିଲେ ଯେ ଯେବେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ ତରଫରୁ ଏ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଥାଏ ସେତେବେଳେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଈଶ୍ୱର ଉପାସନାରେ ଲାଗି ରହିବା ଉଚିତ ଯଦ୍ୱାରା ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଉତ୍ତମତାର ସହିତ ପୂରଣ ହୋଇଯାଉ ।

ନବା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ବାଣୀ

ହଜ୍ଜରେ ଅସ୍ତୁଦ୍ (କଳା ପଥର)କୁ ରୁମ୍ଭନ ଦେବା (୧୫୯୭) ହଜରତ ଉମର ର:ଅଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷିତ ରହିଛି ଯେ ସେ ହଜ୍ଜରେ ଅସ୍ତୁଦ୍ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ତାକୁ ରୁମ୍ଭନ ଦେଲେ ପୁଣି କହିଲେ:- ମୁଁ ଭଲ ଭାବରେ ଏହା ଜାଣିଛି ଯେ ତୁ ହେଉଛୁ ଗୋଟିଏ ପଥର । ନା ତୁ କାହାକୁ କ୍ଷତି ପହଂଚାଇ ପାରିବୁ ନା ଲାଭ । ଯଦି ମୁଁ ନବା ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ତତେ ରୁମ୍ଭନ ଦେବାର ନ ଦେଖିଥାନ୍ତି ତା’ହେଲେ ତତେ କଦାପି ରୁମ୍ଭନ ଦେଇନଥାନ୍ତି ।
ହଜରତ ସୟଦ୍ ଜୈନୁଲ୍ ଆବେଦିନ୍ ଓ ଅଲ୍ଲାଃ ଶାହ୍ ର:ଅ ଏହି ହଦିସ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କହିଛନ୍ତି:- ମୁଶ୍ରିକ୍ (ଅନେକେଶ୍ୱରବାଦୀ) ଜାତି, ଆରବୀୟ ତଥା ଅଣଆରବୀୟମାନେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ପଥରକୁ ପୂଜା କରୁଥିଲେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲାଭ ଓ କ୍ଷତିର ମାଲିକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିଲେ । ହଜରତ ଉମର ର:ଅ ସେମାନଙ୍କର ବହୁ ଈଶ୍ୱରବାଦ ଧାରଣାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଲେ ଯଦ୍ୱାରା ଏହି ପଥର ସମ୍ଭବରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅଜ୍ଞାନମାନଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ଭୁଲ ବୁଝାମଣା ନ ରହିଯାଉ । ଈଶ୍ୱର ଉପାସନାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାଗାନ, ନମ୍ରତା, ଆଶା ଓ ଭରସା ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା ରହିଥାଏ ଏବଂ ଏହି କଥନରେ କୌଣସି ମତେ ମଧ୍ୟ ହଜ୍ଜରେ ଅସ୍ତୁଦ୍କୁ ରୁମ୍ଭନ ଦେବା ତଥା ଛୁଇଁବା ସହିତ କଦାପି କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଏବଂ ନା ହଜ୍ଜରେ ଅସ୍ତୁଦ୍କୁ ରୁମ୍ଭନ ଦେବା ବା ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ପାଇଁ ଖାସ୍ ରହିଛି । ବରଂ କିଛି ରିଓୟାତରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ରୁକ୍ନେ ଇମାନ୍ କୁ ମଧ୍ୟ ରୁମ୍ଭନ ଦିଆଯାଉଥିଲା ।
(ସହି ବୁଖାରୀ, ଖଣ୍ଡ-୩, କିତାବୁଲ୍ ହଜ୍, ମୁଦ୍ରିତ କାଦିଆନ୍ ୨୦୦୮)

୧୨୭ ତମ ଜଲ୍ ସା ସାଲାନା କାଦିଆନ୍

୧୨୭ ତମ ଜଲ୍ ସା ସାଲାନା କାଦିଆନ୍ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ଭବନା ହଜ୍ଜରେ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ ୨୦୨୧ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସର ୨୪, ୨୫ ଏବଂ ୨୬ ତାରିକ (ଶୁକ୍ର, ଶନି ଏବଂ ରବିବାର)କୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଜମାତର ସଦସ୍ୟମାନେ ଏବେଠାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଏହି ମୁବାରକ ଜଲ୍ ସାରେ ସାମିଲ ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ଜଲ୍ ସାକୁ ଉପକୃତ ହୋବର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଏହି ଜଲ୍ ସା ସାଲାନ ସଫଳ ଓ ବାବରକତ୍ ହେବା ପାଇଁ ଶୁଭ ଆମାଗୁଡ଼ିକର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କାରଣ ହେବା ପାଇଁ ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା) ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଜୟକୁମୁଲ୍ଲାଃ । (ନାଜିର୍ ଇସ୍ଲାହ୍ ଓ ଇରଶାଦ୍ ମକଜିୟା କାଦିଆନ୍)

ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଅନ୍ୟ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଈଶ୍ଵର ଉପାସନା ସେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିପାରିବ । କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ରସୁଲ୍ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ଈଶ୍ଵର ଉପାସନା (ଇବାଦତ୍) କରୁଥିଲେ । ଅତଏବ ଏହାର ଅର୍ଥ ସାଧାରଣ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଈଶ୍ଵର ଉପାସନା କରିବା ଓ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ କରିବା ।

ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥ କିଛି ଅଜ୍ଞ ଲୋକମାନେ ଏପରି କରିଥାନ୍ତି ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯକିନ୍ (ବିଶ୍ଵାସ) ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ ଇବାଦତ୍ ଅର୍ଥାତ ଈଶ୍ଵର ଉପାସନା ହେଉଛି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ “ଯକିନ୍” (ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ) ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ଵର ଉପାସନା କରିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ । କାରଣ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା କହିଛନ୍ତି ଯେ “ଯକିନ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ଵର ଉପାସନା କର ।” ଏହି ଅଜ୍ଞ ଓ ଅବୋଧ ଲୋକମାନେ ଜାଣୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଏପରି ସେମାନେ ମୁହମ୍ମଦ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଛନ୍ତି । ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏହା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସୁରାଃ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାଭାଗ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା ଯଦି ମୁହମ୍ମଦ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ (ସ:ଆ:ସ)ଙ୍କୁ ନବୁଓତ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଯକିନ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା ତେବେ ଏହି ନିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିପରି ଯକିନ୍ (ବିଶ୍ଵାସ) ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ନଉଜୁବିଲ୍ଲାହି ମିନ୍ ହାଜିହିଲ୍ ଖୁରାଫାତ୍ । (ତତ୍ପସାର୍ କବୀର୍ ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୧୧୭, ମୁଦ୍ରିତ କାଦିଆନ ୨୦୧୦)

ହଜୁର କହିଲେ:- ଥରେ ମୁଁ କୁଫା ନମାଜ ପଢ଼ାଇ ସାରିବା ପରେ ଜଣେ ସୁଫି ସ୍ଵଭାବର ବ୍ୟକ୍ତି ଆଗକୁ ବଢ଼ି କହିଲେ ଯେ ମୁଁ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ମୁଁ କହିଲି ପଚାରନ୍ତୁ । ସେ କହିଲେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନଦୀରେ ଯାତ୍ରା କରି କରି କୁଲରେ ପହଞ୍ଚିଯାଏ, ତା’ପରେ ସେ ନୌକାରେ ବସି ରହିବ ବା ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇପଡ଼ିବ ? ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ତତ୍ତ୍ଵକ୍ଷେତ୍ର ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ମତେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୁଝାଇ ଦେଲେ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ସୁଫିମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରଚାରଣା ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଲିପ୍ତ ରହିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହା କହିଥାନ୍ତି ଯେ ନମାଜ, ରୋଜା, ହଜ୍ ଏବଂ ଜକାତର ସ୍ଥିତି ବାହନ ସଦୃଶ । ଏହି ବାହନଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଆମ ପ୍ରିୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ

ଅଛନ୍ତି । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପ୍ରିୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ପୁଣି ବାହାନ ଉପରେ ବସି ରହେ ଓ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ନଥାଏ ତା’ହେଲେ ସେ ଏକ ନୟର ଅହଂକାରୀ ଭାବରେ ବିବେଚିତ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ସାନ୍ଦିଧ୍ୟ ହାସଲ କରିନିଏ ସେତେବେଳେ ତାକୁ ଆଉ କୌଣସି ନମାଜ ଏବଂ ରୋଜା ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥାଏ । ଅତଏବ ଯେବେ ସେହି ଲୋକଜଣକ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ, ତତ୍ତ୍ଵକ୍ଷେତ୍ର ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ମୋ ଉପରେ ପ୍ରକାଶ କରିଦେଲେ ଓ ମୁଁ ତାକୁ କହିଲି ଯଦି ସେହି ନଦୀଟିର କୁଲ ଥିବ ତା’ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ସେହି ଯାତ୍ରା ଜଣକ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେହି ନଦୀଟି ଅସାମିତ ଓ ତା’ର କୌଣସି କୁଲ ହିଁ ନାହିଁ, ତା’ହେଲେ ସେ ମନେ ରଖୁ ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବ, ସେଠାରେ ସେ ବୁଡ଼ିଯିବ । ଏବେ ଆପଣ ବତାନ୍ତୁ ଯେ ଯେଉଁ ନଦୀ ବିଷୟରେ ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି ତାହା ସାମିତ କି ଅସାମିତ ? ସେ କହିଲେ ତାହା ଅସାମିତ । ମୁଁ କହିଲି ତା’ହେଲେ ଅସାମିତ ନଦୀରେ ମଣିଷ ଯେଉଁ ସ୍ଥଳେ ବି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବ ସେହି ସ୍ଥଳେ ବୁଡ଼ିଯିବ । ତେଣୁ ସେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥିବ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତଟାରେ ବସି ରହିଥିବ । (ତତ୍ପସାର୍ କବୀର୍ ଖଣ୍ଡ-୭, ପୃ-୧୮୬, ମୁଦ୍ରିତ କାଦିଆନ ୨୦୧୦)

ପୃଷ୍ଠା- ୧୨ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇପାରିବ ସେଠାକାର ଅହେମଦା ଅଧିକ କୁର୍ବାନୀ କରିପାରିବେ କିନ୍ତୁ ଏହା ଉପରେ ଯେମିତି ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବା କଥା ସେମିତି ଗୁରୁତ୍ଵ ଦିଆଯାଉନାହିଁ । ଯଦି ସଠିକ୍ ଭାବରେ ମନଯୋଗ କରାଯାଏ ତେବେ ସେଠାରେ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ ବଜେଟ୍ ଆହୁରି ଅଧିକ ବଢ଼ିଯାଇପାରେ । ପୁଣି ବେନିନ, ଯୁଗାଣ୍ଡା, କେନିଆ ଏବଂ ଲାଇବେରିଆ ଦେଶ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି । ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନାଇଜେରିଆ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛି ତା’ପରେ ଗାମ୍ବିୟା, ସେନିଗାଲ, ଘାନା, ତାଞ୍ଜାନିଆ, ଗିନୀ କନାକାରା, ମାଲାୱୀ, ଯୁଗାଣ୍ଡା, ଗିନୀ ବସାଓ, କଙ୍ଗୋ କନ୍ଗୋ, ବୁରକିନା ଫାସୋ ଏବଂ କଙ୍ଗୋ ବ୍ରାଜାୱେଲ୍ ଦେଶ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି । ତହରିକେ ଜଦିଦ୍ ର ଚାନ୍ଦାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଫ୍ରିକା

ମହାଦେଶ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କର ଯେଉଁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି ସେହି ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ ଜର୍ମାନୀ, ଜର୍ମାନୀ, ହଲାଣ୍ଡ, ବାଙ୍ଗଳାଦେଶ ଓ ମାରିଶସ୍ ଯଥାକ୍ରମେ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଦତ୍ତ ଅଧିକାର ସମସ୍ତ ଖାତା ଜାରି ରହିଛି ।

ଜର୍ମାନୀର ପ୍ରଥମ ଦଶଟି ଯମାତ ହେଉଛନ୍ତି (1) Rodermark (2) Neuss (3) Mehdi- Abad (4) Koln (5) Rodgau (6) Nidda (7) Florsheim (8) Pinneberg (9) Frnakenthal (10) Osnabruck । ଜର୍ମାନୀର ପ୍ରଥମ ଦଶଟି ସ୍ଥାନୀୟ ଇମାମଗୁଡ଼ିକର ନାମ ହେଉଛି ଏପରି (1) Hamburg (2) Frnakfurt (3) Gross-Gerau (4) Dietzenbach (5) Wiesbaden (6) Morfelden (7) Riedstadt (8) Mannheim (9) Darmstadt (10) Russelsheim ।

ଆଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପାକିସ୍ତାନରେ ତହରିକେ ଜଦିଦ୍ ବଳିଦାନରେ ଯମାତଗୁଡ଼ିକ କୁର୍ବାନୀ କରିଛନ୍ତି ସେହି ଜମାତଗୁଡ଼ିକ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ହେଉଛନ୍ତି ଏପରି (୧) ଲାହୋର, (୨)ରବୁଓ ଏବଂ (୩)କରାଚୀ । ପୁଣି ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଏପରି ରହିଛି (୧)ଇସଲାମାବାଦ, (୨)ଗୁଜୁରାଓଲା, (୩)ସିଆଲକୋଟ, (୪)ଉମରକୋଟ, (୫)ମୁଲତାନ, (୬) ଟୋବାଟେକସିଂ (୭)ମୀରପୁର ଖାସ୍, (୮)ଅଟିକ୍, (୯)ମୀରପୁର, କଶ୍ମୀର ଏବଂ (୧୦)ରେ ଡେରାଗାଜି ଖାନ୍ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି ।

ଆଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପାକିସ୍ତାନର ପ୍ରମୁଖ ବଳିଦାନକାରୀ ଯମାତ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ, ଅମୀରତ୍ ଚାଉନଶିପ୍ ଲାହୋରା, ଅମୀରତ୍ ଗୁଲ୍ ଶିନ୍, ଇକ୍ବାଲ୍ କରାଚୀ, ଅମୀରତ୍ ଅଜିଜାବାଦ୍ କରାଚୀ, ଅମୀରତ୍ ଚାଉନଶିପ୍ ଲାହୋର, ଅମୀରତ୍ ମଡେଲ୍ ଚାଉନ୍ ଲାହୋର, ଅମୀରତ୍ ମୋଗଲପୁରାଃ ଲାହୋର, ଅମୀରତ୍ ଦେହଲିଗେଟ୍ ଲାହୋର, ଅମୀରତ୍ କ୍ଲିପ୍ଟନ୍ କରାଚୀ, ବହାୱେଲ୍ ନମର୍ ଶହର, ଏବଂ ହାଫିଜାବାଦ୍ ସହର ।

ବ୍ରିଟେନ୍ର ପ୍ରଥମ ପାଠଟି ରିଜିୟନ୍ (ଅଂଚଳ) ହେଉଛନ୍ତି ଏପରି (୧)ମସଜିଦ୍ ବଜେଟ୍ ପୁଡୁହ୍ ରିଜିୟନ୍, (୨) ମସଜିଦ୍ ଫଜଲ୍ ରିଜିୟନ୍ (୩)ଇସଲାମାବାଦ୍ ରିଜିୟନ୍ (୪) ମିଡ୍ଲ୍ୟାଣ୍ଡସ୍ ରିଜିୟନ୍ (୫) ବଜେଟ୍

ଏହାନ୍ ରିଜିୟନ୍ । ସାମୁହିକ ଆଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବ୍ରିଟେନ୍ର ପ୍ରଥମ ଦଶଗୋଟି ଯମାତ ଗୁଡ଼ିକ ଯଥାକ୍ରମେ ଏପରି ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି: 1. Farnham, 2. Islamabad, 3. South Cheam, 4. Fazal Mosque, 5. Worcester Park, 6. Brimingham, 7. South Walsall, 8. Abdershot, 9. Gillingham, 10. Tilford ଇତ୍ୟାଦି ।

ସାମୁହିକ ଆଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆମେରିକାର ପ୍ରମୁଖ ଜମାତଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ ମ୍ୟାରିଲାଣ୍ଡ, ଲସ୍ ଏଞ୍ଜେଲସ୍, ଡେଟ୍ରୋଏଟ୍, ସିଲିକନ୍ ଭ୍ୟାଲି, ଚିକାଗୋ, ସିଟଲ୍, ସେଂଟ୍ରାଲ୍ ଭର୍ଜିନିଆ, ଓଶ୍‌କୋଶ, ଆଟ୍‌ଲାଂଟ, ଜର୍ଜିୟା, ସାଉଥ୍ ଭର୍ଜିନିୟା, ହ୍ୟୁଷ୍ଟନ୍, ଯର୍କ୍ (York)ଓ ଆଉ ଶେଷରେ ବୋଷ୍ଟନ୍ ।

ଆଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କାନେଡ଼ାର ଆତ୍ମଳିକ ଅମୀରତ୍ ଗୁଡ଼ିକର କ୍ରମ ହେଉଛି ଏପରି 1. Vaughan, 2. Pease Village, 3. Calgary, 4. Vancouver, 5. Toronto West, 6. Toronto ।

ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଦଶଟି ଯମାତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଥିବା ଯମାତଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ (୧)କାଦିୟାନ୍, (୨)କୋଏସ୍‌ଗୁର, (୩)ହାଇଦ୍ରାବାଦ୍, (୪)କୋରଲାଇ, (୫)ପିଆପରମ୍, (୬)କଲିକତା, (୭)ବାଙ୍ଗାଲୋର, (୮)କେରଳ, (୯)କାଲିକଟ୍, (୧୦)ମେଲାପାଲମ୍ । ବଳିଦାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭାରତର ପ୍ରମୁଖ ଦଶଟି ରାଜ୍ୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ହେଉଛନ୍ତି ଏପରି:- କେରଳ, ତାମିଲନାଡୁ, ଜମ୍ମୁକଶ୍ମୀର, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ତେଲଙ୍ଗାନା, ଓଡ଼ିଶା, ପଞ୍ଜାବ, ପଞ୍ଜାବଜା, ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ଲକ୍ଷଦ୍ଵୀପ ଇତ୍ୟାଦି କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି ।

ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ପ୍ରଥମ ଦଶଟି ଯମାତ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ହେଉଛନ୍ତି ଏପରି:- 1. Melbourne Long Warren, 2. Castle Hill, 3. Marsden Park, 4. Melbourne Berwick, 5. Adelaide South, 6. Penrith, 7. ACT Canberra, 8. Paramatta, 9. Adelaide West.

ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ସମସ୍ତ ବଳିଦାନକାରୀଙ୍କ ବଳିଦାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଧନଜୀବନରେ ଅଜସ୍ର କଲ୍ୟାଣ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଜରୁରୀ ଘୋଷଣା

ହଜୁର ଅନୂର ଆପଣମାନଙ୍କ ଚିଠି ଦେଖୁଛନ୍ତି ଓ ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରୁଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁମାନେ ହଜ୍‌ରତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅୟଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଲାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଗୋଟରେ ଚିଠି ଲେଖୁଛନ୍ତି ସେହି ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉଅଛି ଯେ:- ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଚିଠି ନିତ୍ୟାନ୍ୱୟରେ ହଜୁର ଅନୂର ଅୟଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଲାଙ୍କ ଗୋଟରେ ପେଶ୍ କରାଯାଉଅଛି । ଯଦିକ କରୋନା ଭାଇରସ୍ ଯୋଗୁଁ ଆଜିକାଲି ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଉପୁଜିଛି, ସେଥିଯୋଗୁଁ ଚିଠିର ଉତର ଲେଖୁଥିବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ କରିଦିଆ ଯାଇଅଛି ତେଣୁ ସେହି ସମସ୍ତ ଚିଠିର ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଉତର ପଠାଇବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ହଜୁର ଅନୂର ଅୟଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଲା ଆପଣମାନଙ୍କ ଚିଠି ପଢ଼ି ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରୁଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା କୃପା ଓ ଦୟା କରନ୍ତୁ, ଏହି ମହାମାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିପଦ ଆପଦରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ବଂଚାନ୍ତୁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ଭିତରେ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ଆପଣମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡୁଥାଉ । (ମୁନିର୍ ଅହମଦ୍ ଜାଫ୍ଫେଦ୍, ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ)

: ଖୁତ୍ବା ଜୁମା :

ହଜରତ ଆଇଶା ର:ଅ କହିଛନ୍ତି ଯେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ମୁଁ ଏହା ଅବଲୋକନ କରିପାରୁଛି ଯେ ଜିନ୍ଦ୍ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଶୈତାନ୍ ଉମର୍‌କଠାରୁ ଭୟରେ ପଳାୟନ କରୁଛନ୍ତି ।

‘ଉମର୍ ବିନ୍ ଖତାବ୍ ମୋ ସହିତ ଥାନ୍ତି, ମୁଁ ଯାହା ପସନ୍ଦ କରିଥାଏ ଏବଂ ସେ ଯେଉଁଠାରେ ବି ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥାଏ ଏବଂ ମୋ ପରେ ଉମର୍ ବିନ୍ ଖତାବ୍ ଯେଉଁଠାରେ ବି ଥାଆନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିବ’ (ହଦିସ୍)

ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଜିହ୍ୱା ଏବଂ ହୃଦୟରେ ଶାନ୍ତି/ସୁରତା/ନିରବତା ଜାରି ରହିଥାଏ । (ହଜରତ ଅଲୀ ର:ଅ)

ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ଅବୁ ବକର ର:ଅ ଏବଂ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲେ:- ଏହି ଦୁଇଜଣ ବୈକୁଣ୍ଠ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଓ ଶେଷରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବୟସ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ସର୍ବଦା ଅଟ୍ଟି କେବଳ ନବୀ ଓ ରସୁଲ୍‌ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ।

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସଲଲ୍ଲାହୁ ଆଲୈହେ ଓ ସଲ୍ଲମ୍‌ଙ୍କ ମହାନ ଖଲିଫା ରାଶିଦ୍ ଫାରୁକ୍ ଆଜମ୍ ହଜରତ ଉମର୍ ବିନ୍ ଖତାବ୍ ର:ଅଙ୍କ ଗୁଣ ଗାରିଫାର ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ପାଠକଣ ମରହୁମାନ୍ ମୋକରମ୍ କାମ୍ରାନ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ୍ ଶହୀଦ୍ ଅଫ୍ ପେଶାୱାର, ଡାକ୍ତର ମିର୍ଜା ନବୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ମୋକରମା ଆଇଶା ଅୟର ସୟଦ୍ ସାହିବା ଅଫ୍ ଆମେରୀକା, ମୋକରମ୍ ଚୌଧୁରୀ ନସୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ୍ ଅଫ୍ କରାଚି ଏବଂ ମୋକରମା ସର୍ଦ୍ଦାରାଁ ବିବି ସାହିବା ଅଫ୍ ଦାରୁଲ୍ ରହମତ୍ ପର୍ସିମ ରବ୍‌ଡ୍ରାକ୍ ଉତମ ସୁଗୁଣାବଳୀର ଚର୍ଚ୍ଚା ଏବଂ ନମାଜ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ ପାଠ ।

ଖୁତ୍ବା ଜୁମା: ସୟଦନା ଅମିରୁଲ ମୁମେନିନ ଖଲିଫତୁଲ ମସିହ ଖାମିସ୍^{ଅ.ବ}
(ପ୍ରଦତ୍: ୧୨ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୧ ଅନୁଯାୟୀ ୧୨ ନଭୁଓତ ୧୪୦୦ ହିଜ୍ରି ଶମସି)

ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ଏହି ଆଲୋଚନାଟି ବଦର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଅଲ୍‌ଫଜଲ୍ ଇଂଚରନ୍‌ସାସନାଲ ଲଣ୍ଡନର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
 أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ-
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ- الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ- مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ- إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ-
 هُدًى لِّلصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ- صِرَاطِ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ-

ଗତ ଖୁତ୍ବାଗୁଡ଼ିକରେ ମୁଁ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ଆସୁଥିଲି । ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେହି ଚର୍ଚ୍ଚା ଜାରି ରିବ । ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଝିଅ ହଜରତ ହଫ୍‌ସା ର:ଅ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କର ଏ ସଂସାର ପ୍ରତି ବିମୁଖତା ଦେଖିବ ନିଜ ବାପାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ହେ ଅମାରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍! ଆଉ ଏକ ରିଘ୍ନାୟତରେ ବର୍ଷିତ ଅଛି ଯେ କହିଲେ ହେ ମୋର ବାପା! ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନର ମାର୍ଗ ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଦେଲେ ଓ ଆପଣଙ୍କୁ ବିକ୍ରମ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ପ୍ରଚୁର ମାତ୍ରାରେ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ । ତେବେ ଆପଣ କାହିଁକି ସୁଖ ଓ ନରମ ଖାଦ୍ୟ ତଥା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ସେବନ କରୁନାହାନ୍ତି ? ଏବଂ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା କୋମଳ ଓ ନରମ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରୁନାହାନ୍ତି ? ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଏଥିରେ କହିଲେ ଯେ ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ଏହାର ଉତର ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । କ’ଣ ତୁମକୁ ଏହା ଜଣାନ୍ତାହିଁ ଯେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ନିଜ ଜୀବନରେ କେତେ କଷ୍ଟ ଉଠାଇଛନ୍ତି ? ରାଘି କହିଲେ ହଜରତ ଉମର୍ ଏହି କଥାକୁ ଏତେ ଧର କହିଲେ ଯେ ହଜରତ ହଫ୍‌ସା କାନ୍ଦି ପକାଇଲେ । ପୁଣି ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଉତର ଦେଲେ କି ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରହିଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍ତଫା ସ:ଆ:ସ ଓ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କ ପରି କଠୋର ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବି । ଯଦ୍ୱାରା କାଲେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପରି ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଲାଭ କରିବାର ଭାଗ୍ୟବାର ହୋଇପାରିବି ।

ଗୋଟିଏ ବର୍ଷନା ଅନୁଯାୟୀ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ହଜରତ ହଫ୍‌ସାଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମେ ନିଜ ଜାତିର ତ ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରୁଛ କିନ୍ତୁ ନିଜ ପିତାଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ମନାସୁ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏହି ପରାମର୍ଶ ଦେଲ ଯେ, ଯଦି ଏପରି ହେବ ତେବେ ଉତମ ରୂପେ ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରିବ । (ଅର୍ଥାତ ଯଦି ଆପଣ ଉତମ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରକମର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ସେବନ କରିବେ ତେବେ ଆପଣ ଉତମ ରୂପେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲାଇ ପାରିବେ) କିନ୍ତୁ ମୋର ମଙ୍ଗଳ କାମନା କଲ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ ମୋର ଶାରିରୀକ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ତୁମର ଚିନ୍ତା ରହିଛି କିନ୍ତୁ ମୋର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିଭଳି ସଫଳ ହେଉ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ତା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନାହିଁ) ମନେରଖ ମୋ ପରିବାର ବର୍ଗଙ୍କର ମୋ ଜୀବନ ଓ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଅଧିକାର ରହିଛି କିନ୍ତୁ ମୋ ଧର୍ମ ଓ ସତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ ଯେଉଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମୁଁ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛି ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମତେ ତୁମେ କିଛି କହିବାର ଅଧିକାର ରଖୁନାହିଁ ଯେ, ତୁମେ କିଛି ମତେ କୁହ) ।

(ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା.....ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୧୪୮..... ବେରୁତ ୧୯୯୬)

ହଜରତ ଅକରମା ବିନ୍ ଖାଲିଦ୍ ର:ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ହଫ୍‌ସା ର:ଅ ଓ ହଜରତ ଅବୁଲୁଲ୍ଲାଃ ର:ଅ ଓ ଆଉ କିଛି ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣ କାହିଁକି ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରକମର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ସେବନ କରୁନାହାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ଆପଣ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ

ଅଧିକ ସୁତାରୁ ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବେ । ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଉତର ଦେଲେ ଯେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସହାନୁଭୂତିକୁ ବୁଝିପାରୁଛି କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଓ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କ ମାର୍ଗ ପରିହାର କରିଦିଏ ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଭେଟିପାରିବି ନାହିଁ ।

(ତାରିଖୁଲ୍ ଖୋଲଫାଆ..... ପୃ-୧୦୧, ଉମର୍ ବିନ୍ ଖତାବ୍.... ବେରୁତ ୧୯୯୯)

ହଜରତ ମୁସ୍ଲେହ ମଉଦ୍ ର:ଅ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଖୁତ୍ବା ଦେବା ସମୟରେ ଏକତା ବର୍ଷନା କରନ୍ତି: ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍ତଫା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସମୟରେ ଭୟ ଓ ବିପଦ ଲାଗି ରହିଥିଲା ତେଣୁ ସେହି ଭୟପ୍ରଦ ଯୁଗରେ ନିଜର ଦୂରଦର୍ଶିତା ଆଧାରରେ ଅତି ସରଳ ଓ ସହଜତାର ମାର୍ଗ ପ୍ରତି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଚାହିଦାକୁ ଦେଖି ମହାଭାଗ ସ:ଆ:ସ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଗୋଟିକରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବ୍ୟବହାର କରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସାହାବାମାନେ ଏହି ଉପଦେଶ ଉପରେ କଠୋରତାର ସହିତ ପରିଚାଳିତ ହେଲେ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଏକଦା ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିକା ଅର୍ଥାତ ଭିନେଗାର ଓ ଲୁଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ତାହାକୁ ଦେଖି ଆପଣ ର:ଅ କହିଲେ ଯେ ଏହା ତ ଦୁଇଟି ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଏଥିରେ ସାହାବାମାନେ କହିଲେ ଏହା ଦୁଇଟି ନୁହେଁ ବରଂ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟଞ୍ଜନ କିନ୍ତୁ ଆପଣ ର:ଅ କହିଲେ, ନା ତାହା ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥାତ ଲୁଣ ଓ ସିକା । ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରେମ ଓ ଅନୁରାଗ ଯୋଗୁଁ ଥିଲା କାରଣ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କହିଥିଲେ ଯେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବ୍ୟବହାର କରିବ ତେଣୁ କରି ସେହି ଆଦେଶର ପାଳନ କରିବା ଅନ୍ତର୍ଗତ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଏପରି କଥନ କହିଥିଲେ । ସମ୍ଭବତଃ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ଏପରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହି ଉଦାହରଣ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ଯେ, ମୁସଲମାନମାନେ କିପରି ସରଳ, ସହଜ ଓ ନିରାତ୍ମକ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବେ ସେଥିପାଇଁ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ତାରିଦ୍ କରୁଥିଲେ ଓ ସଚେତନ କରିଥିଲେ ଯାହା ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିଥିଲେ । ହଜରତ ମୁସ୍ଲେହ ମଉଦ୍ ର:ଅ କହିଲେ ମୁଁ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ପରି ଅଭିଳାଷ ତ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ଏହା କହିବି ନାହିଁ ଯେ ଲୁଣ ଗୋଟିଏ ତରକାରୀ ଓ ସିକା ଗୋଟିଏ ତରକାରୀ ବୋଲି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏକଥା ଚାହିଁବି ଯେ ଆଜିଠାରୁ ତିନିବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏ ଘୋଷଣା କରୁଥିବି ଓ ମୁଁ ମଝିରେ ମଝିରେ ସୁରଣ କରାଉଥିବି (ଅର୍ଥାତ ଏହି ଆଦେଶ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହଜରତ ମୁସ୍ଲେହ ମଉଦ୍ ର:ଅ ଯେତେବେଳେ ତହରିକେ ଜଦିଦ୍ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ଯମାତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦକୁ କହିଥିଲେ ଯେ, ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ତେଣୁକରି ହଜରତ କହିଲେ ଯେ ଏହି କଥା ମୁଁ ତିନିବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ମଝିରେ ମଝିରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସୁରଣ କରାଉଥିବି) ଯଦି ଏହି ତିନିବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଭୟପ୍ରଦ ଅବସ୍ଥା ବଦଳି ଯାଏ ତେବେ ଆମ ଘୋଜନା ମଧ୍ୟ ବଦଳିଯାଇପାରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦୀ ଯେ ଏହି ସଂଘର୍ଷରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଏକଥା ସ୍ୱୀକାର କରୁ ଯେ ଆଜିଠାରୁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଅର୍ଥାତ ରୋଟି ତରକାରୀ ଅବା ଭାତ ଓ ତରକାରୀ ଏହା ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ନୁହେଁ ବରଂ ଗୋଟିଏ କିନ୍ତୁ ରୋଟି ସହିତ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ତରକାରୀ ଅବା ଭାତ ସହିତ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ତରକାରୀ ସେବନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ନାହିଁ ।

(ଖୁତ୍ବାତେ ମେହମୁଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୫, ପୃ-୪୨୬)

ପବିତ୍ର କୁରୁଆନରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁଲା କୁହନ୍ତି: ଓଲ୍ଲଜିନା ଇଜା ଅନ୍‌ଫକୁ ଲମ୍ ଯୁସ୍‌ରିଫୁ ଓ ଲମ୍ ଯକ୍‌ତୁରୁ ଓ କାନା ବଜନା ଜାଲିକା (ଅଲ୍‌ଫୁର୍କାନ:୨୮) ଅର୍ଥାତ:- ଏବଂ ସେ (ଭକ୍ତ)ମାନେ ବ୍ୟୟ କରିବା ସମୟରେ ଅପବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି କୃପଣତା କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ (ବ୍ୟୟ କରିବାରେ) ଏକ ମଧ୍ୟମ ପନ୍ଥା ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି । ଏହି ପଂକ୍ତିର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ହଜରତ୍ ମୁସ୍‌ଲେହ ମଉଦ୍ ର:ଅ କୁହନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ତହରିକେ ଜଦିଦ୍‌ର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅହେମଦୀମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦୀ ଏହା ପଣ କରନ୍ତୁ ଯେ, ଆଜିଠାରୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ଯଦୂରା ସଦସ୍ୟ ବୃନ୍ଦ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚ କମ୍ କରି ଅଧିକା ଚାହା ଦେଇପାରିବେ ଯଦିତ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ କୃପାରୁ ପରିସ୍ଥିତି ଭିନ୍ନ ରକମର ସ୍ୱଚ୍ଛଳ ଅବସ୍ଥା ପାଲଟି ଯାଇଛି ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରତିବନ୍ଧ ତ ଆଉ ନାହିଁ ତଥାପି ଅଯଥା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ହଜରତ୍ ମୁସ୍‌ଲେହ ମଉଦ୍ ର:ଅ ଅବଦୁର ରହମାନ ହେବାପାଇଁ ଦୁଇଟି ସର୍ତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ପ୍ରଥମତଃ ନିଜର ଅର୍ଥ ଅପଚୟ କରନାହିଁ, ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଖାଦ୍ୟ ଶରୀରକୁ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେବନ କର ଏବଂ ବସ୍ତ୍ର ଶରୀରର ଅଙ୍ଗକୁ ଢାଙ୍କିବା ଓ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରିଧାନ କର । ଏକଦା ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ସିରିୟା ଅଭିମୁଖେ ବାହାରିଲେ ଓ ସେଠାରେ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ କେତେକ ସାହାବା ରେଶମ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଦେଖି ଆପଣ ର:ଅ ଅତିଷ୍ଟ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଅତଏବ ଆପଣ କହିଲେ, ନିଜକୁ ସୁସଜ୍ଜିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏପରି ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରନାହିଁ । ଦେଖ ସାହାବାଙ୍କର ଅମଳ କିପରି ଥିଲା ସେମାନେ ଅବଦୁର ରହମାନ ହେବାକୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରୟାସ କରୁଥିଲେ ଏକଦା ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଯିଏ ରେଶମ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିଲେ ଯଦିତ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ରେଶମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନଥିଲା ବରଂ କିଛି ମାତ୍ରର ରେଶମ ଉକ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା, (ଇସ୍‌ଲାମରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ରେଶମ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି ହଁ ଯଦି ବ୍ୟାଧି ଯୋଗୁଁ କେହି ପରିଧାନ କରେ ତେବେ ତାହା ଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ) ସେ ଯାହା ହେଉ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ନିଜ ସାଧୁମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ମାଟି ଫିଙ୍ଗି ଅର୍ଥାତ ଯେଉଁ ସାହାବାମାନେ ଏହି ରେଶମ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମାଟି ଫିଙ୍ଗି । ଅର୍ଥାତ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଅତିଷ୍ଟ ହେଲେ ଏବଂ ଏଭଳି ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଆପଣ ର:ଅ କହିଲେ, ତୁମେମାନେ ବିକାଶ ଭୋଗି ହୋଇଗଲଣି । ଏଥିରେ ଜଣେ ସାହାବି ନିଜ ପରିହିତ ରେଶମ ବସ୍ତ୍ର ତଳେ ଉନ୍‌ର ଏକ ମୋଟା ଖଦଡ଼ା କୁର୍ତ୍ତା ପରିଧାନ କରିଥିବାର ବାହାର କରି ଦେଖାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ଆମେ ନିଜ ପୋଷାକ ଏଠିକାର ସ୍ଥାନୀୟ ବେଶଭୂଷା ଅନୁଯାୟୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛୁ ସତ କାରଣ ଏଠାକାର ନିବାସୀ ନିଜ ମୁଖ୍ୟାଳୁ ନିଜ ସରଦାରଙ୍କୁ ଆଡ଼ମ୍ବର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ନିତୀ ଅବଲମ୍ବନ କରିଛୁ କିନ୍ତୁ ନିଜ ଶିକ୍ଷା ଓ ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ କଦାପି ପାସୋରି ଯାଇନାହିଁ ସୁତରାଂ ସାହାବାମାନଙ୍କ ଅମଳ ଦର୍ଶାଇଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଅଯଥା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ତାପ୍ତର୍ଯ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ମର୍ମେ ମର୍ମେ ବୁଝୁଥିଲେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହା କି ନିଜ ଧନ ଏପରି ସାମଗ୍ରୀରେ ବ୍ୟୟ କରନାହିଁ ଯାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ଭୋଗ ବିଳାସ ଓ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ହୋଇଥାଏ ସେଥିଯୋଗୁଁ ଆମେ ନିଜ ଅର୍ଥକୁ ଅପଚୟ କରିବା ନାହିଁ ।

ମନେରଖ ଅବଦୁର ରହମାନ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଅଯଥା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିନଥାନ୍ତି, ଲୋକଦେଖାଣିଆ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରିନଥାନ୍ତି ବରଂ ଲାଭ ଓ ଉପକାର ସାଧୁତ ହେବା ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାନ୍ତି ଓ ନିଜ ଅର୍ଥକୁ ଏପରି ସ୍ଥଳେ ଦାନ କରିବାକୁ ଅଟକି ନଥାନ୍ତି ଯେଉଁ ସ୍ଥଳେ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ସୁତରାଂ ନିଜ ଧନସମ୍ପତି ଏପରି ସ୍ଥଳେ ବ୍ୟୟ କରନାହିଁ ଯାହାକି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ନା ଏଭଳି ଆକାରରେ ନିଜ ହାତ ରୋକିନିଅ ଯେଉଁ ସ୍ଥଳେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଜରୁରୀ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଦୁଇଟି ସର୍ତ୍ତ ଜଣେ ଅହେମଦୀଙ୍କୁ ଅବଦୁର ରହମାନ ହେବା ପାଇଁ ଆପଣ ର:ଅ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଏହିପରି ହିଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଲୋକ ଏପରି ରହିଛନ୍ତି ଯିଏ ଅଯଥା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଚାଲିଥାନ୍ତି ଅବା କୃପଣତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି । (ଖୁରବାତେ ମେହମୁଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୩,୪) ଅର୍ଥାତ ଉଭୟ କିସମର ଲୋକେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭୁଲ୍ କରିଥାନ୍ତି ।

ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଆଡ଼ମ୍ବର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନଶୈଳୀ ଆପଣାଇବା ଓ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ଏବଂ ବିଳାଶପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧୁଥିବା ସରଦାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନାପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ ଏପରିକି ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଲେ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଫରାସୀର ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ହୁର୍ମଜାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା ମିଳୁଛି । ଏ ବିଷୟ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିସାରିଛି । ଏଠାରେ କିଛି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଉଛି । ଯେତେବେଳେ ତୁସ୍ରର ବିଜୟ ସମୟରେ ଫରାସୀମାନଙ୍କ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ହୁର୍ମଜାନ ଅସ୍ତତ୍ୟାଗ କଲା ଏବଂ ନିଜକୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅଧିନ କରିଦେଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ କରିବା ସକାଶେ ମଦିନା ପ୍ରବେଶ କରିଦିଆଗଲା । ମଦିନାରେ ପହଂଚିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହା ସାଥରେ ଥିବା ମୁସଲମାନ ରକ୍ଷକମାନେ ତାହାର ରେଶମ ବସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ ରକ୍ଷକବେରଜର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବସ୍ତ୍ର ତାକୁ ପିନ୍ଧାଇ ଦେଲେ ଯଦୂରା ମୁସଲମାନମାନେ ତାହାର ଅସଲ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖିନିଅନ୍ତୁ । ଫରାସୀ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ହୁର୍ମଜାନକୁ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଗଲା ଅର୍ଥାତ ସେହିପରି ତାହାର ଆଡ଼ମ୍ବର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରାଇ ତାହାକୁ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ତାହାକୁ ଦେଖି କହିଲେ କ'ଣ ଇଏ ହୁର୍ମଜାନ ? ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଆଜ୍ଞା ହଁ । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ତାହାର ବସ୍ତ୍ରକୁ ଦେଖି କହିଲେ ମୁଁ ନିଜର ଅଗ୍ରୀରୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଶରଣ ଓ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଛି । କାହିଁକାର ଲୋକମାନେ କହିଲେ ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ହୁର୍ମଜାନ ତେଣୁ ଆଜ୍ଞା ସହିତ କଥା ହୁଅ । ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁର୍ମଜାନ ନିଜ ଚମକଦମକ ବସ୍ତ୍ର ଓ ଅଳଙ୍କାର ଆଭୂଷଣ ଆଦି ଓହ୍ଲାଇଲା ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତାହା ସହିତ କଥା ହେବିନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସେ ନିଜର ଆଡ଼ମ୍ବରପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଷାକକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲା ଓ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ତା'ସହିତ କଥା ହେଲେ ।

(ସିରତ୍ ଅମାରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍.... ପୃ-୪୨୪-୪୨୫..... ବେରୁତ ୨୦୦୭) ।

ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କର ବିନମ୍ରତା ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର ଏହିଥିରୁ ଅନୁମିତ ହୋଇପାରେ ଯେ ହଜରତ୍ ଉରୁଓ୍ଵା ବିନ୍ ଜୁବୈର ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ମୁଁ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ନିଜ କାନ୍ଧ ଉପରେ ଏକ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଠିଆ ଉଠାଇ ନେଇ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି ଅତଏବ ମୁଁ କହିଲି ହେ ଅମାରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏଥିରେ ଆପଣ ର:ଅ କହିଲେ, ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତିତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ସେଥିଯୋଗୁଁ ମୋ ହୃଦୟରେ ଆତ୍ମବତ୍ତିମା ଯାତ ହେଲା ତେଣୁ ମୁଁ ଚିନ୍ତା କଲି ଯେ ସେହି (ସଇତାନି) ଭାବନାକୁ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ଜରୁରୀ ମଣିଲି ।

(ସିରତ୍ ଉମର୍ ବିନ୍ ଖତାବ୍..... ବେରୁତ ୨୦୦୭)

ହଜରତ୍ ଯହିଆ ବିନ୍ ଅବଦୁର ରହମାନ ନିଜ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସାଥରେ ଦଳଗତ ଭାବରେ ମକ୍କାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲୁ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଜଜନାନର ଘାଟି ନିକଟରେ ପହଂଚିଥିବାରୁ ଲୋକେ ଅଟକି ଗଲେ । ଜଜନାନ ହେଉଛି ମକ୍କାରୁ ପରାଗ ମାଇଲ ଦୂରତାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଅଂତଳ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ସେଠାରେ କହିଲେ, ମୋର ସେହି ସମୟ ମନେପଡ଼ିଯାଉଛି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋ ପିତା ଖତାବ୍‌ଙ୍କ ଓଟ ଉପରେ ବସି ଆସୁଥିଲି ଓ ଓଟ ଉପରେ କେତେବେଳେ କାଠ ତ କେତେବେଳେ ଘାସ ଲଦି ନେଇଯାଉଥିଲି । ମୋ ପିତା କଠୋର ସ୍ୱଭାବର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆଜି ମୋର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ ଯେ (ମୁଁ ଏତେ ବଡ଼ ଭୃଖଣ୍ଡର ସରଦାର) ଯେଉଁଠାରୁ ଅର୍ଥାତ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଲୋକେ ଯାତ୍ରା କରି ମୋ ନିକଟକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମୋ ଉପରେ କେହି ହାକିମ ନାହାନ୍ତି ଯିଏ ମୋ ଉପରେ ଶାସନ କରିପାରିବ ତଥା ମୋ ଉପରେ ହୁକୁମ୍ ତଳାଇବ । ପୁନଶ୍ଚ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଏହି କବିତା ପାଠ କଲେ:-

ଲା ଶୈୟା ଫଇମା ତରା ଇଲ୍ଲା ବଶାଶତହୁ

ୟବକଲ୍ ଲଲାହୁ ଓ ସୁଦିଲ୍ ମାଲୁ ଓଲ୍ ଓଲଦୁ

ଅର୍ଥାତ ଯାହା କିଛି ତୁମକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଛି ତାହାର କୌଣସି ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ନାହିଁ କେବଳ ମାତ୍ର ଏକ ସ୍ୱାୟୀ ଆନନ୍ଦ ବ୍ୟତିତ କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତି ଅର୍ଥାତ ଅସ୍ଥିତ୍ୱ ହେଉଛି ଚୀରସ୍ୱାୟୀ ଯେବେ କି ଏହି ସମସ୍ତ ଧନସମ୍ପତି ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ସମ୍ପାନସମ୍ପତ୍ତି ସବୁକିଛି ନାଶ ହୋଇଯିବ । (ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା..... ବେରୁତ ୧୯୯୦) (ଫତହୁଲ୍ ବାରି ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୧୪୪..... କରାଟି)

ଯମାତ ଅହେମଦୀୟାର ପ୍ରଥମ ଖଲିଫା କୁହନ୍ତି ଏକଦା ହଜରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ସମୟରେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଗୋଟିଏ ଗଛ ତଳେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ ହୁଜୈଫା ର:ଅ ଯିଏ ଜଣେ ସାହାସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ସେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଏହାର କାରଣ ପଚାରିଲେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ, ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ନିଜ ଓଟ ଏଠାରେ ଚରାଉଥିଲି ଓ ଏହି ଗଛ ତଳେ ମୋ ପିତା ମୋ ଉପରେ ଭାଷଣ କୋଧୁତ ହେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏମିତି ସମୟ ଆସିଯାଇଛି ଏବେ ଲକ୍ଷାଧିକ ଲୋକ ମୋ ଆଖି ଇସାରାରେ ନିଜ ପ୍ରାଣର ଆହୁତି ଦେବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।

(ହକାଇକୁଲ୍ ଫୁର୍କାନ, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୩୨୨)

ହଜରତ୍ ମୁସ୍‌ଲେହ ମଉଦ୍ ର:ଅ କୁହନ୍ତି ଦେଖ କ'ଣ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ନୁହେଁ ଯେ ଜଣେ ଓଟ ଚରାଉଥିବା ଲୋକ ବିରାଟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅଧିପତି ପାଲଟିଗଲା । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯମାତ୍ ଅହେମଦୀୟାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଲିଫା କୁହନ୍ତି ଏହା କୌଣସି ଆକସ୍ମିକ କଥା ନୁହେଁ ସେ ମହା ପ୍ରତାପି ସମ୍ରାଟ କେବଳ ସାଂସାରିକ ଅଧିପତି ନଥିଲା ବରଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ରାଟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଯିଏ ନିଜ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଜୀବନ କାଳରେ ଓଟ ଚରାଉଥିଲେ । ଏକଦା ହଜରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ସମୟରେ ଆପଣ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଭାଷଣ ଗ୍ରାଣ୍ଟତାପ ଯୋଗୁଁ ଅଟକି ଗଲେ କିନ୍ତୁ କେହି ଏଭଳି କଷ୍ଟ ସତ୍ତ୍ୱେ ସାହାସ ଜୁଟାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କରିପାରିବେ ଯେ ଆପଣ କାହିଁକି ଏଠାରେ ଅଟକି ଗଲେ ବୋଲି । ଶେଷରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ଯିଏ ସର୍ବଦା ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଦେଉଥିଲେ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଆପଣ ଯାଇ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ପଚାରିବୁ ଯେ, ଏଠାରେ ସେ କାହିଁକି ଅଟକି ଗଲେ । ଅତଏବ ସେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାପାଇଁ ଗଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ନିବେଦନ କଲେ ଯେ, ଏଠାରେ ଆପଣ କାହିଁକି ଅଟକି ଗଲେ ? ଆଗକୁ ବଢ଼ନ୍ତୁ । ଅତଏବ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ, ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ନିଜ ଓଟ ଏଠାରେ ଚରାଉଥିଲି ଏବଂ ଦିନେ ଏହି ଗଛ ତଳେ ମୁଁ ବିଶ୍ରାମ କରିବା ହେତୁ ମୋ ପିତା ମୋ ଉପରେ ଭାଷଣ ବିରକ୍ତ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଓ ମାରିଲେ ଏବଂ କହିଲେ କ'ଣ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏଠାରେ ଶୋଇବା ପାଇଁ ପଠାଇଛି । ତେବେ ଦେଖ ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ପରି ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓଟ ଚରାଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଲକ୍ଷାଧିକ ଲୋକ ତାଙ୍କ ଇସାରାରେ ନିଜ ପ୍ରାଣବଳୀ ଦେବାପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ଥିଲା ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଯାହା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏ ସବୁ କିଛି ମତେ ନିଜ ପ୍ରାୟ ମୁନାବ ହଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍‌ତଫା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ହେବା ଫଳରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହି ଘଟଣାରୁ ଏବଂ ଏହିପରି ଅନେକ ଘଟଣାରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ସାହାବାମାନେ କିଭଳି ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁଥିଲେ ଯଦୂରା ସେମାନେ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଜ୍ଞାନ ଓ ସ୍ତର ଅର୍ଥାତ ଉଚ୍ଚ ଆସନରେ କିଭଳି ଉନ୍ନତି ଲାଭ କଲେ । ହଜରତ୍ ମୁସ୍‌ଲେହ ମଉଦ୍ ର:ଅ କୁହନ୍ତି; ଏହି ଘଟଣା ମୁଁ ଏଥିପାଇଁ ଚର୍ଚ୍ଚା କଲି ଯେ, ଜଣେ ଓଟ ଚରାଳି କିଭଳି ଧାର୍ମିକ ଓ ସାଂସାରିକ ଜ୍ଞାନର ଗୃହ ରହସ୍ୟକୁ ଜିଣିନେଲା । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଏକଥା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ଯେ ଆଜି ଯୁରୋପ ପରି ବିକାଶଶୀଳ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁମାନେ ନାଗରିକତ୍ୱ ଓ ଦେଶୀୟ ନିୟମ ସହିତ ଅତି ପରିଚିତ ସେମାନେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିବା ନୀତି ନିୟମକୁ କିଭଳି ସମ୍ମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଗଲେ ଯେ, ଜଣେ ପଶୁ ଚରାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦେଖ ଯେ ସେ ଏମିତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଯାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଆଜି ମଧ୍ୟ ସମଗ୍ର ସଂସାର ତାଙ୍କ ଆଗରେ ନତମସ୍ତକ ହେଉଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରଶାସନିକ ଦକ୍ଷତାର ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ଦେଖ ହଜରତ୍ ଅବୁବକର ର:ଅ ଜଣେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ବୁଦ୍ଧିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଶାସନିକ କ୍ଷମତା, ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବାର କ୍ଷମତା କିପରି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ? ତେବେ ମୁଁ କହୁଛି ଜାଣ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏ ସବୁକିଛି ପବିତ୍ର କୁରୁଆନରୁ ହିଁ

ଲାଭ ହେଲା, ପବିତ୍ର କୁରୁଆନର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଫଳରେ ତାଙ୍କୁ ସେ ସବୁକିଛି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଯାହାକି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ ନଥିଲା । କାରଣ ପବିତ୍ର କୁରୁଆନ ଏକ ଏପରି ଅସ୍ତ୍ର ଯେତେବେଳେ (ତାହା ମାଧ୍ୟମରେ ବିଷୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଏ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଏ) ଓ ତାହା ସହିତ ହୃଦୟକୁ ନିବେଶ କରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ହୃଦୟ ଏପରି ସୁଖ ଓ ପରିଷ୍କାର ହୋଇଯାଇଥାଏ ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସାଂସାରିକ ବୁଦ୍ଧିଜ୍ଞାନ ଏଥିରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ପୁଣି ମଣିଷ ପାଇଁ ଏପରି ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଯେ ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଜ୍ଞାନକୁ କେହି ରୋକି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଏହା ଜରୁରୀ ଯେ, ସେ କୁରୁଆନକୁ ପାଠ କରିବା ସହିତ ତାହାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ।

(ଅନୁଧ୍ୟାନେ ଖୁଲାସା, ଅନୁଧ୍ୟାନ ଉନ୍ମୁଳ୍ତ, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୧୩୦-୧୩୧)

ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ବିନପ୍ରତା ଓ ଦୟାଶୀଳ ଆଚରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ରିଫ୍ଲେକ୍ସନ୍ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ହଜରତ କୁବୈର୍ ବିନ୍ ନୁଫୈର୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଗୋଟିଏ ଯମାତ ଅର୍ଥାତ ଗୋଟିଏ ଦଳ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ସମୋଧିତ କରି କହିଲେ, ହେ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରାଣ ଆମେ ଆପଣ ର:ଅଙ୍କଠାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟବନ୍ତ ଓ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଉପରେ କଠୋରତା ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଦେଖିନାହିଁ । ଅଫ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ ସେହି କହିବା ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରାଣ ! ତୁମେ ମିଛ କହୁଛ । ଆମେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପରେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କୁ ପାଇଛୁ । ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ, ଅଫ୍ ର:ଅ ସତ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରାଣ ! ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ମୁସ୍ (ଅର୍ଥାତ କସୁରୀ)ଠାରୁ ବଳି ପବିତ୍ର ଏବଂ ମୁଁ ନିଜ ଘର ଲୋକମାନଙ୍କ ଓତଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ବାଟବଣା ।

(କନଜୁଲ୍ ଆମାଲ୍..... ରିଫ୍ଲେକ୍ସନ୍ ନଂ-୩୫୬୭୪.....ବେରୁତ)

ହଜରତ ମୁସ୍ଲିମ୍ ମଉଦ୍ ର:ଅ ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି ଯେ:- ହଦିସରେ ଦରଜ ରହିଛି ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଓ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ନେଇ ବଚସା ହୋଇଗଲା । ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଉତ୍ତମ ସ୍ୱଭାବର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ତେଣୁ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଉଚିତ ମଣିଲେ ଯେ ସେଠାରୁ ଚାଲିଯିବାଟା ହିଁ ଉତ୍ତମ ହେବ । ଅତଏବ ସେ ଯିବାକୁ ବାହାରିବାରୁ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଧରିନେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ଯେ ମୋ କଥାର ଉତ୍ତର ଦିଅ ଯେବେ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ସେଠାରୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ ତାଙ୍କର ସେହି ବସ୍ତ୍ର ଫାଟିଗଲା । ତଥାପି ଆପଣ ନିଜ ଘରକୁ ଚାଲିଗଲେ ସେଥିପରେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା ଯେ ସମ୍ଭବତଃ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋ ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ସେ ପଛେ ପଛେ ବାହାରିଗଲେ ଯଦ୍ୱାରା ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ନିକଟରେ ନିଜର ପକ୍ଷ ରଖିପାରିବେ କିନ୍ତୁ ମାର୍ଗରେ ହିଁ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଦ୍ଧାନ ହୋଇଗଲେ ଓ ସେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେଠାରେ ତ ଅବୁବକର ନାହାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅନୁତାପର ଭାବନା ଜାତ ହୋଇସାରିଥିଲା । ତେଣୁ ସେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରସୁଲ୍ ସ:ଆ:ସ ! ମୋ ଦ୍ୱାରା ଭୁଲ ହୋଇଛି ମୁଁ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କ ସହିତ କଠୋରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବି ତାଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷତ୍ରୁଟି ନାହିଁ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ କେହି ଜଣେ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କୁ ଯାଇ କହିଲେ ଯେ ବୋଧ ହୁଏ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଅତଏବ ସେ ମଣିଲେ ଯେ ମତେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପକ୍ଷ ରଖିବାପାଇଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଉଚିତ । ଏପରି ନ ହେଉ ଯେ ଏକତରଫା କଥା ହୋଇଯାଉ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କହୁଥିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରସୁଲ୍ ! ମୋ ଦ୍ୱାରା ଭୁଲ ହୋଇଛି ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ କଠୋରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବି ତାଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ । ଏ କଥା ଶୁଣିବା ପରେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ ଓ କହିଲେ, ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ହୋଇଯାଇଛି ? ଯେତେବେଳେ ସାରା ଦୁନିଆ ମତେ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋର ବିରୋଧ କରୁଥିଲ ସେତେବେଳେ ଅବୁବକର ମୋ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଲେ, ମତେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କଲେ ପୁଣି ବହୁତ ଦୁଃଖର ସହିତ କହିଲେ:- କ'ଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ମତେ ଓ ତାଙ୍କୁ (ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କୁ) ଛାଡ଼ୁନାହିଁ ? ଏକଥା ମହାଭାଗ ସ:ଆ:ସ କହୁଥିବା ବେଳେ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ନିଜ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରି କହିଲେ “ହେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରସୁଲ୍ ! ଅସଲରେ ଭୁଲ୍ ମୋ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଛି ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ କୌଣସି ଭୁଲ ନାହିଁ” ଏବଂ ଏକଥା କହିବା ବେଳେ ସେ ଆଶ୍ରେଇ ବସିଥିଲେ ।

(ଶୁଭବାଚେ ମେହମୁଦ୍, ଖଣ୍ଡ-୨୭, ପୃ-୩୧୩-୩୧୪)

ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଷିତ ଅଛି ଯେ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଗର୍ଭପାତ ଓ ତାହାର କ୍ଷତିପୂରଣ (ଜୋରିମାନା) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରାମର୍ଶ ଲୋଡ଼ିଲେ । ଏଥିରେ ହଜରତ ମୁରୈରା କହିଲେ, ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଏପରି ଭୁଲ ପାଇଁ ଜଣେ ଦାସ ଅବା କ୍ରାନ୍ତଦାସୀର ଦାମ ଦିୟତ ଅର୍ଥାତ ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ, ଏଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆଣ ଯିଏ ତୁମ ସହିତ ଏହି କଥାରେ ପ୍ରମାଣ ଅର୍ଥାତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ ଯେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିପରେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ମୁସ୍ଲିମ୍ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ ଯେ ମୁଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲି, ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଏହିପରି ହିଁ କହିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ ଯଦି କୌଣସି ମହିଳା ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇ ତାହାର ଛୁଆକୁ ନଷ୍ଟ କରାଯାଏ ଅବା ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଏ ତେବେ ତାହାର ଦିୟତ ଦେବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଏବଂ ସେହି ଦିୟତ (ଜୋରିମାନା) ହେଉଛି ଏହା କି ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ଜଣେ ଦାସ ଅବା କ୍ରାନ୍ତଦାସୀକୁ ସ୍ୱାଧିନ କରି ମୃତ୍ୟୁ କରିବ ।

ହଜରତ ଅବୁ ସଇଦ୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି, ହଜରତ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱରୀ ଏକଦା ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସେବାରେ ହାଜର ହେବାର ଅନୁମତି ତଲବ୍ କଲେ ଓ କହିଲେ ଅସ୍ ସଲାମ୍ ଅଲୈକୁମ୍ କ'ଣ ମୁଁ ଭିତରକୁ ଆସିପାରେ ? ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ମନରେ ଏକଥା କହିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଅନୁମତି

ତଲବ୍ କରିଥିଲ କିଛି କ୍ଷଣ ପରେ ସେ ସେହିପରି ପୁନର୍ବାର କଲେ, ଅର୍ଥାତ ଅସ୍ ସଲାମ୍ ଅଲୈକୁମ୍ ଓ ରହମତୁଲ୍ଲାହି ହିଁ ବରକାତୁହୁ କହି ଅନୁମତି ମାଗିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ମନରେ ସେହି କଥା ପୁନରାବୃତ୍ତି କଲେ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଅନୁମତି ମାଗିଥିଲ ପୁଣି ଆଉ ଥରେ କଣ ମାଗୁଛ ଏପରି ଦୁଇ ତିନିଥର ଅନୁମତି ମାଗିବା ପରେ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱରୀ ସେଠାରୁ ଫେରିଗଲେ ଅର୍ଥାତ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଉତ୍ତର ନ ଦେବାର ଶୁଣିପାରି ସେ ସେଠାରୁ ଫେରିଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଦରଘାନକୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱରୀ କୁଆଡ଼େ ଗଲେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଗଲେଣି । ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଡାକି ଆଣ ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ଆପଣ ଏପରି କାହିଁକି କଲେ ? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ମୁଁ ସୁନ୍ନତର ପାଳନ କଲି ଏଥିରେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ:- ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରାଣ ! ତେବେ ତୁମକୁ ଏପରି ସୁନ୍ନତର ଦଲିଲ୍ ଓ ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ହେବ ନଚେତ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କଠୋରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବି । ଏଥିରେ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍ୱରୀ ଆମ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ଆମେ ଅନ୍ୟାୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦଳ ସହିତ ଥିଲୁ । ଅବୁ ସଇଦ୍ କହିଲେ, ହଜରତ ଅବୁ ମୁସା ଆମ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ଆମେ ଅନ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିଥିଲୁ । ଅବୁ ମୁସା କହିଲେ, ହେ ଅନ୍ୟାୟର ଯମାତ୍ ! କ'ଣ ତୁମେ ଅନ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ହଦିସ୍ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିନାହିଁ କ'ଣ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଏକଥା କହିନଥିଲେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ସତ୍ତାକୁ ସଲାମ୍ ଅର୍ଥାତ:- ତିନିଥର ଅନୁମତି ମାଗିବା ବିଧେୟ ? ଯଦି ତୁମକୁ ଅନୁମତି ମିଳେ ତେବେ ଘର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନଚେତ ସେଠାରୁ ଫେରି ଆସିବ । ଏକଥା ଶୁଣି ଲୋକେ ତାଙ୍କର ଅଜ୍ଞା ପରିହାସ କଲେ କିନ୍ତୁ ଅବୁ ସଇଦ୍ ଖୁଦରୀ ର:ଅ କହିଲେ ମୁଁ ଅବୁ ମୁସା ଆଡ଼କୁ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି କହିଲି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଯେଭଳି ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ ମୁଁ ତାହାର ଭାଗଦାରି ହେବି । ସେ କହିଲେ, ତେବେ ଠିକ୍ ଅଛି ମୁଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି ଆପଣ ଠିକ୍ କଥା କହିଛନ୍ତି ବର୍ଷନାକାରୀ କୁହନ୍ତି ଏଥିପରେ ଅବୁ ସଇଦ୍ ଖୁଦରୀ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ ସେହି ହଦିସ୍ ଖବର ଦେଲେ ଯାହାକି ସେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ ତିନିଥର ଅନୁମତି ମାଗିବା ଉଚିତ ଯଦି ଅନୁମତି ମିଳେ ତେବେ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଉଚିତ ନଚେତ ସେଠାରୁ ଫେରିଯିବା କଥା । ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ, ଠିକ୍ ଅଛି ମତେ ଏହି ହଦିସ୍ ଜ୍ଞାତ ନଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ମତେ ଏହାର ଜ୍ଞାତ ହୋଇଗଲା ।

(ସୁନନେ ତିରମିଜ୍.....ହଦିସ୍-୨୬୯୦)

ହଜରତ ଅବୁ ହୁରୈରାଃ ର:ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି: ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଓ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ସମେତ ଆମେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲୁ ଯେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ହଠାତ୍ ଉଠି କୁଆଡ଼େ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଫେରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ଘଟିଲା ମତେ ଆପଣଙ୍କ ଚିନ୍ତା ଘାରିବାରୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ବାହାରିଲି ଶେଷରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବଗିଚାରେ ପାଇଲି ଓ ସେହି ବଗିଚାଟି ବନ୍ଦୁ ନଜାର୍ ର ଥିଲା ମୁଁ ତା ଚାରିପଟେ ତା'ର କବାଟ ଅର୍ଥାତ ଦ୍ୱାର ଖୋଜିବା ପାଇଁ ପରିକ୍ରମା କଲି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାର ଦ୍ୱାର ପାଇଲି ନାହିଁ ପୁନଶ୍ଚ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ପାଣିର ଏକ ବଡ଼ ନାଳ ବାହ୍ୟ ପଟରୁ ଗୋଟିଏ କୁଅରୁ ବାହାରି ଯାଏଁ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାହିତ ହେଉଛି । ତେବେ ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ବିଲୁଆ ସଦୃଶ ନିକଟକୁ ସଙ୍କୁଚିତ କରି ନାଳ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରବେଶ କଲି ଏବଂ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଗଲି । ଆପଣ ମତେ ଦେଖି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ, ହେ ଅବୁ ହୁରୈରାଃ ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି ଆଜ୍ଞା ହେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରସୁଲ୍ ! ଆପଣ କହିଲେ କ'ଣ କଥା ? ମୁଁ କହିଲି ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିରାଜମାନ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ କେଉଁଆଡ଼େ ଚାଲି ଆସିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଫେରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେବା ଦେଖି ମୋ ମନରେ ଭୟ ଜାତ ହେଲା ତେଣୁ ମୁଁ ବିଚିତ୍ର ହୋଇ ପଡ଼ିଲି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲି । ଏଥିରେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ମତେ ନିଜର ଜୋତା ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ହୁରୈରାଃ ! ମୋର ଏହି ଦୁଇଟିଯାକ ଜୋତା ନେଇଯାଅ ଏବଂ ଯିଏ ତୁମକୁ ଏହି ଉଦ୍ୟାନର ଆରପଟରେ ମିଳିବ ଏବଂ ସେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥିବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ଓ ସେ ନିଜ ସ୍ୱହୃଦୟରୁ ଏହି କଥା ଉପରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବ ତେବେ ତାହାକୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ଶୁଭ ସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କରିଦିଅ ।

ହଜରତ ଅବୁ ହୁରୈରାଃ ର:ଅ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ସେଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲି ସେତେବେଳେ ମତେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଭେଟ ହେଲେ ସେ ମତେ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ହୁରୈରାଃ ! ଏହି ଜୋତା କାହାର ? ଅବୁ ହୁରୈରାଃ ର:ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କର । ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଏହି ଜୋତା ମତେ ନିଜକୁ ସନ୍ତକରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମତେ କହିଛନ୍ତି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମକୁ ପ୍ରଥମେ ଭେଟିବେ ତୁମେ ତାହାକୁ ଏହି ଶୁଭସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କରିବ ଯଦି ସେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତିତ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅବିଚଳ ଓ ଅଟଳ ରହିଥିବେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ଶୁଭସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କରିବ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ, ଏବଂ ମୋ ଛାତିରେ ଜୋରରେ ହାତ ମାରିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ମୁଁ ପଛକୁ ସ୍ପୁଟି ଗଲି ଓ ଭୁଲ୍ରେ ପଡ଼ିଗଲି । ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ ହେ ଅବୁ ହୁରୈରାଃ ! ଫେରିଯାଅ କାହାରିକୁ କିଛି କହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ହଜରତ ଅବୁ ହୁରୈରାଃ ର:ଅ କହିଲେ, ମୁଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲି ଏବଂ ରୋଦନ କଲି ଇତି ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ମଧ୍ୟ ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲେ ମତେ ରୋଦନ କରିବା ଦେଖି ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ହୁରୈରାଃ ତୁମର କ'ଣ ହୋଇଛି ? ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି ହେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମେ ମୁଁ ବାଟରେ ଯାଉଥିଲି ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଭେଟିଲି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦେଲି କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ମତେ ନିଜ ହସ୍ତର ବଳାଘାତ କଲେ ଯଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଭୃମ୍ପିରେ ପଡ଼ିଗଲି । ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ମତେ କହିଲେ, ଫେରିଯାଅ ଏଥିରେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ଏପରି କାହିଁକି କଲ ? ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୋର ପିତାମାତା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ହୁଅନ୍ତୁ କ'ଣ ଆପଣ ହିଁ ଅବୁ ହୁରୈରାଃ ର:ଅଙ୍କୁ ନିଜର ଜୋତା ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏଭଳି କହିବାକୁ କହିଥିଲେ ? ହଜରତ

ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ହଁ ଏହିପରି ହଁ କହିଥିଲି । ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ଏପରି କରନ୍ତୁନାହିଁ କାରଣ ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଯେ, ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ଏହି ସୁଯୋଗର ଆଶାରେ ହିଁ ଅପେକ୍ଷାରତ ରହିବେ ତେଣୁ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଉଚିତ ହେବ କି ଆପଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ପୁଣ୍ୟକର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପ୍ରତି ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ । ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଯେଉଁ ଆଦେଶବଳୀ ରହିଛି ତାହାକୁ ସେମାନେ ପାଳନ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭାବରେ ନିଜକୁ ଗଢ଼ି ତୋଳିବେ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନେ ଏହି କଥା ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରି ରହିଯିବେ ଯେ, ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହ୍ କହିବା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଯିବ (ତେଣୁ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କରିବାକୁ ଆଉ ମନ ବଳାଇବେ ନାହିଁ ତା’ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ବୋଧ କରିବେନାହିଁ) ସୁତରାଂ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ଯଦି ଏପରି କଥା ତେବେ ଠିକ୍ ଅଛି ଏକଥା ରହିବାକୁ ଦିଅ । **(ସହି ମୁସଲିମ୍ କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ..... ହଦିସ୍-୧୪୭)** ଏହିଭଳି ହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜର କର୍ମ କରିବାକୁ ଦିଅ ଅତଏବ ତହିଁରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କର କିଭଳି ଜଣେ ସଚେତନ ସ୍ୱଭାବର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।

ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଦେଖି ସଜତାନ ଭୟରେ ପଳାୟନ କରିଥାଏ । ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କେତେକ ବର୍ଷନା ରହିଛି । ସହି ବୁଖାରାରେ ଏକ ବର୍ଷନା ରହିଛି ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଝୁକାସ ର:ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁମତି ଲୋଡ଼ିଲେ । ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ସେତେବେଳେ କୁରେଶ୍‌ମାନଙ୍କର କେତେକ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିଥିଲେ । ସେମାନେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ହଜରତଙ୍କୁ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ମାଗୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସ୍ୱରଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଯାଉଥିଲା ଅତଏବ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଯେତେବେଳେ ଭିତରକୁ ଆସିବାପାଇଁ ଅନୁମତି ଚାହୁଁଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ମହିଳାମାନେ ସେଠାରୁ ଉଠି ପରଦା ଆଡୁଆଳକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଫଳତଃ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଆସିବାପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କଲେ, ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ଆସି ବସିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ସ୍ତବ୍ଧାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଏଥିରେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଆପଣଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସନ୍ନ ରଖନ୍ତୁ । ହଜରତ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶିଶୁ ପରଦା ଆଡୁଆଳକୁ ଚାଲିଗଲେ ! ଏଥିରେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସଜିକ୍‌ଠାରୁ ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମହାମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନେ ମୋ ଅପେକ୍ଷା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଓ ଆପଣଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭୟ କରିବା ବିଧେୟ । ପୁନଶ୍ଚ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସମୋଧିତ କରି କହିଲେ, ହେ ନିଜର ଜୀବନର ଶତ୍ରୁ ! କ’ଣ ତୁମେମାନେ ମତେ ଭୟ କରୁଛ, ହଜରତ

ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଭୟ କରୁନାହିଁ ? ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଆଜ୍ଞା ଆପଣ ତ’ କଠୋର ସ୍ୱଭାବର ଓ ନିଷ୍ଠୁର ହୃଦୟର ବ୍ୟକ୍ତି କିନ୍ତୁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଆପଣଙ୍କ ପରି ନିଷ୍ଠୁର ଓ କଠୋର ହୃଦୟ ନୁହନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ, ହେ ଖତାବ୍ କ ପୁତ୍ର ! ଶୁଣ ମୁଁ ସେହି ସତ୍ୟର ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯାହାକି ହସ୍ତରେ ମୋର ପ୍ରାଣବାୟୁ ରହିଛି । ସଜତାନ ଯେତେବେଳେ ବି ତମୁ ମାର୍ଗରେ ଚାଲୁଥିବାର ଦେଖାଯାଏ, ସେ ନିଜ ପଥକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମାର୍ଗକୁ ଆପଣେଇଥାଏ ।

(ସହି ବୁଖାରା... ହଦିସ୍-୩୬୮୩)

ହଜରତ ଆଇଶା ର:ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ଏକଦା ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ବସିଥିଲେ ଯେ ଆମେମାନେ କିଛି ପାଟିତୁଣ୍ଡ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର କୋଳାହଳ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲୁ । ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ସେଠାରେ ହବଶାର ଜଣେ ମହିଳା ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଯିଏ ନୃତ୍ୟ ପରିବେଶଣ କରୁଥିଲେ । ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କର ଆଖପାଖରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ରସୁଲେ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ, ଆଇଶା ଆସ ନାଚ ଦେଖିବ ମୁଁ ଆସିଲି ଏବଂ ନିଜର ଯୋଡ଼ି ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରେ ରଖି ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଲି । ମୋ ଯୋଡ଼ିଟି ଆପଣଙ୍କ କାନ୍ଧ ଓ ଆପଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ମସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ମତେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ହେ ଆଇଶା ! କ’ଣ ତୁମର ମନ ବୋଧ ହେଲା ତ ? ମୁଁ କହିଲି ନା ମୋ ମନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋଧ ହୋଇନାହିଁ । କାରଣ ମୁଁ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ଯେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ମୋ ପ୍ରତି କେତେ ଚିନ୍ତା ରହିଛି । ସୁତରାଂ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଆସି ପହଂଚିଲେ ସେତେବେଳେ ସେଠାରୁ ଲୋକମାନେ ଏଣେତେଣେ ପଳାୟନ କରିଗଲେ । ହଜରତ ଆଇଶା ର:ଅ କୁହନ୍ତି ରସୁଲେ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ, ମୁଁ ଏହା ଅବଲୋକନ କଲି ଯେ ଜିନ୍ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଦେଖି ଭୟରେ ପଳାୟନ କରୁଛନ୍ତି । ହଜରତ ଆଇଶା ର:ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ପୁନଶ୍ଚ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେଠାରୁ ଚାଲି ଆସିଲି ।

ହଜରତ ବୁରିଦ୍‌ଦାଃ ର:ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି: ରସୁଲେ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ କୌଣସି ଏକ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରିଲେ ସେତେବେଳେ ଏକ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ଦାସି ଆସି କହିଲା ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୁଁ ଗୋଟିଏ ମାନସିକ କରିଥିଲି ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଯଦି ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ କୁଶଳରେ ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଢୋଲ ବଜାଇବି ଓ ଗୀତ ଗାଇବି । ମୁଁ ଏହି ମାନସିକ କରିଥିଲି । ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ, ତେବେ ତାହାକୁ ତୁମେ ପୂରଣ କରିପାର ଅବା ନ କରିପାର । ଏକଥା ଶୁଣି ସେହି ମହିଳାଜଣକ ଢୋଲ ବଜାଇବାକୁ ଲାଗିଲା । ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଆସିଲେ ଏବଂ ମହିଳାଜଣକ ସେହିପରି ଢୋଲ ବଜାଉଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଢୋଲ ବଜାଇବା ବନ୍ଦ କଲେନାହିଁ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ ଅଲା ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସତ ରଖିଲେ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଆସି ପହଂଚିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ଢୋଲ ବଜାଇବା ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ ଓ ତା ଉପରେ ବସିପଡ଼ିଲେ । ରସୁଲେ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ, ହେ ଉମର୍ ! ସଜତାନ ବି ତୁମକୁ ଭୟ

କରେ । ମୁଁ ବସିଥିଲି ଯେ ସେତେବେଳେ ଏହି ମହିଳାଜଣକ ଢୋଲ ବଜାଇ ଚାଲିଥିଲା ପୁନଶ୍ଚ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଆସିଲେ, ଉସ୍‌ମାନ ଆସିଲେ ଓ ହଜରତ ଅଲା ର:ଅ ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଢୋଲ ବଜାଇବା ବନ୍ଦ କଲାନାହିଁ କିନ୍ତୁ ହେ ଉମର୍ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆସିଲ ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଢୋଲ ବଜାଇବା ବନ୍ଦ କରିଦେଲା । **(ସୁନନେ ଡିର୍‌ମିଜ୍.....ହଦିସ୍-୩୬୯୦)**

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ୍ ସ:ଆ:ସ କୁହନ୍ତି: ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯଦି ସଜତାନ ତୁମକୁ କୌଣସି ମାର୍ଗରେ ଦେଖେ ସେତେବେଳେ ସେ ଅନ୍ୟମାର୍ଗକୁ ଆପଣେଇ ନେଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମକୁ ଭୟ କରି ତୁମ ମାର୍ଗ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଏ । ତହିଁରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ସଜତାନ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଜଣେ ନଂପୁସକ ଓ ତୀରସ୍ତୁତ ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ପଳାୟନ କରିଥାଏ ।

ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ତୁଣ୍ଡ ଓ ହୃଦୟ ଉପେର ସତ୍ୟ ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଏକଦା ଏପରି କହିଥିଲେ । ହଜରତ ଅବୁଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ରସୁଲେ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ତୁଣ୍ଡ ଓ ହୃଦୟରେ ସତ୍ୟବଚନ ଜାରି କରି ଦେଇଛନ୍ତି । **(ସୁନନେ ଡିର୍‌ମିଜ୍.....ହଦିସ୍-୩୬୮୨)**

ହଜରତ ଇବନେ ଅବାସ୍ ର:ଅ ନିଜର ଭାଇ ଫଜଲ୍‌ଠାରୁ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଏକଥା କହୁଥିବାର ଶୁଣିଲି ଯେ ମହାଭାଗ ସ:ଆ:ସ କହୁଥିଲେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ମୋ ସାଥରେ ରହିଥାନ୍ତି ଯେଉଁ ସ୍ଥଳେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାଏ ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କ ସାଥରେ ରହିଥାଏ ଯେଉଁ ସ୍ଥଳେ ସେ ମୋ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି । ମୋ ଅନ୍ତେ ଉମର୍ ବିନ୍ ଖତାବ୍ ଯେଉଁ ସ୍ଥଳେ ମଧ୍ୟ ରହିବେ ସତ୍ୟ ତାଙ୍କ ସାଥରେ ରହିଥିବ । **(ସିରତ ଉମର୍ ବିନ୍ ଖାତବ୍.... ଅଜ୍ ଜବ୍‌ନୁଲ୍ ଜୁଜ୍ ପୃ-୨୧ ଅଲ୍‌ମିସ୍‌ରିୟତୁଲ୍ ଅଜ୍‌ହର)**

ହଜରତ ଅଲା ର:ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଥିଲୁ କି ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ମୁଖ ଓ ହୃଦୟରୁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ଥିରତା ଜାରି ହୋଇଥାଏ । **(କନଜୁଲ୍ ଅମାଲ୍.... ଖଣ୍ଡ-୧୨... ରିଓ୍ୱାୟତ୍-୩୫୮୭୦ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲ୍‌ମିୟା-୨୦୦୪) ।**

ହଜରତ ମୁସଲେହ ମଉଦ୍ ର:ଅ କୁହନ୍ତି ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ନିଜର ଜଣେ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ମୋର ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅ । ଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ଯାତ୍ରା ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଏବଂ ହଜରତ ଆଇଶା ର:ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋ ପାଇଁ ଛତୁଆ ଇତ୍ୟାଦି ତଥା ଶସ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ସାମଗ୍ରୀକୁ ଭାଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଦିଅ । ସେ କାଳରେ ଏହି ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା । ଅତଏବ ସେ ଶସ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ପଦାର୍ଥରୁ ମାଟି ଛାଟି ଶସ୍ୟ ବାଜ ଗୁଡ଼ିକୁ ସଫା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ନିଜ ପୁତ୍ରାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ପଚାରିଲେ ହେ ଆଇଶା ଇଏ କ’ଣ ଚାଲିଛି ? ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କ’ଣ କୌଣସି ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ବାହାରୁଛନ୍ତି କି ? ହଜରତ ଆଇଶା ର:ଅ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ହିଁ ସମ୍ଭବତଃ କୌଣସି ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ହଜରତ

ସ:ଆ:ସ ବାହାରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମତେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ବୋଧ ହୁଏ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ଅଭିଯାନରେ ବାହାରିଛନ୍ତି କି ? ହଜରତ ଆଇଶା ର:ଅ ଏଥିରେ କହିଲେ, ସେ ବିଷୟରେ ମୋର କୌଣସି ଧାରଣା ନାହିଁ । ଆମକୁ ତ କେବଳ ଏତିକି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଛି ଯେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କର ଯାତ୍ରା ସମାଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରବନ୍ଧ କରିବୁ । ଅତଏବ ଆମେ ତାହା ହିଁ କରୁଅଛୁ । ଦୁଇ ତିନିଦିନ ପରେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଓ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ଦେଖ ! ତୁମେ ଏକଥା ଜାଣିଛ ଯେ ଖୁଜାଅର ଲୋକମାନେ ଏହିଭଳି ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମତେ ଏହା ବତାଇଲେ ପୁଣି ଈଶ୍ୱର ମତେ ଏହି ଘଟଣା ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ କଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯେ, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଘାତକତା କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ “ମକ୍‌ବାସୀ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିଛନ୍ତି” ଆମ ସହିତ ଯେଉଁ ରୁକ୍ନି ରହିଥିଲା ତାହାର ସେମାନେ ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ବିରୋଧୀୟ ଯେ ଆମେମାନେ ମକ୍‌ବାସୀଙ୍କ ସାହାଯିକତା ଓ ଶକ୍ତିକୁ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହୋଇପଡ଼ିବୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବୁନାହିଁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ସେ ବିଷୟରେ ମତେ ତୁମମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଦରକାର । ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ମତାମତ ଲୋଡ଼ୁଛି । ଏଥିରେ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରୁକ୍ନି କରିଥିଲେ ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଆପଣଙ୍କ ଜାତିର ଓ ଆପଣଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀର । କହିବାର ତାପ୍‌ର୍ଯ୍ୟ ଏହି କି ଯେ, କ’ଣ ହଜରତ ନିଜ ଜାତି ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଲଢ଼ିବେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ ଓ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାରିବେ ? ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଆମେ ନିଜ ଭାଇ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ ନାହିଁ ବରଂ କେବଳ ରୁକ୍ନି ଭଙ୍ଗ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାରିବୁ । ପୁନଶ୍ଚ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ପଚାରିବାରୁ ସେ କହିଲେ ବିସ୍ମିଲ୍ଲାଃ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୁଁ ତ ସବୁଦିନ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲି ଯେ ଆମକୁ ଏପରି ସୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ଓ ଆମେମାନେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଲଢ଼ିବୁ । ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ, ଅବୁବକର ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ ସ୍ୱଭାବର ବ୍ୟକ୍ତି କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ବଚନ ଉମର୍‌ଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଅଧିକ ଜାରି ହୋଇଥାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ସର୍ବଦା ସତ ହିଁ କହିଥାନ୍ତି) ପୁଣି ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଏଥିଅନ୍ତେ (ହଜରତ ଆଇଶା ର:ଅଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯେ) ମୋ ପାଇଁ ମୋ ଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ଜିନିଷର ବ୍ୟବସ୍ଥା କର । ଏଥିଅନ୍ତେ ଆପଣ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଆଖପାଖ ଅଂଚଳର କବିଲାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା ପତ୍ର ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲେ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାଙ୍କର ରସୁଲ୍‌ଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ସେ ରମଜାନ ମାସର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦିନରେ ମଦିନାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ ସୁତରାଂ । ସୈନ୍ୟଦଳ ଏକତ୍ରିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ଅନେକ ହଜାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା । ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଯୁଦ୍ଧ ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ (ମକ୍‌ ଅଭିମୁଖେ) ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ” । **(ସେରେ ରୁହାନୀ (୭), ଅନଓ୍ୱାରୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମ୍, ଖଣ୍ଡ-୨୪, ପୃ-୨୬୦-୨୬୧)**

ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କର ଓ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କର ମହାତ୍ମ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଏପରି ଦରଜ ରହିଛି । ହଜରତ ଅବୁ ସଇଦ ଖୁଦରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ: ଜଲ୍ଲିୟନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଅର୍ଥାତ ବୈକୁଣ୍ଠର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଜଲ୍ଲିୟନ କୁହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଜଣେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଝାଙ୍କି ଦେଖିବ ଓ ସେତେବେଳେ ତାହାର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଯୋଗୁଁ ସ୍ୱର୍ଗପୁର ଦିପ୍ତିମୟ ହୋଇଯିବ । ଏମିତି ଲାଗୁଥିବ ଯେମିତି ତାହା ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ତାରା ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଓ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ (ଅର୍ଥାତ ସେହି ଦିପ୍ତିମୟ ତାରକା ପରି) ଏବଂ ସେହି ଦୁଇଜଣ ବହୁତ ଉତମ ଅଟନ୍ତି । (ସୁନନେ ଅବୁ ଦାଉଦ୍ ହଦିସ୍.....୩୮୮୭)

ଅବୁ ଉସ୍ମାନ ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଓ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କୁ ଜାତୁସ୍ ସଲାସିଲ୍ ସୈନ୍ୟଦଳର ସେନାପତି ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରି ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଜାତୁସ୍ ସଲାସିଲ୍ ମଦିନାରୁ ଗୋଟିଏ ଦିନର ବ୍ୟବଧାନରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ସ୍ଥାନ ରନାମା ଏବଂ ଓଡ଼ିଲ୍ କୁରା ଆଗକୁ ଲୁଚା କବିଳା ମକ୍ତା ଜଳାକାର ଏକ କୁଅର ନାମ ଥିଲା । ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପଚାରିଲି ଯେ, ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ କିଏ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରୀୟ । ହଜରତ ଉମର୍ ଦେଲେ ହଜରତ ଆଇଶା ର:ଅ । ମୁଁ କହିଲି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ କିଏ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରୀୟ ? ହଜରତ ଉମର୍ ଦେଲେ ହଜରତ ଆଇଶା ର:ଅଙ୍କ ପିତାଶ୍ରୀ (ଅର୍ଥାତ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ) ମୁଁ ପୁନଶ୍ଚ ପଚାରିଲି ତାଙ୍କପରେ କିଏ ? ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ସେଥିପ୍ରତି ହଜରତ ଅନେକ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ନାମ ନେଲେ । (ସହି ବୁଖାରୀ..... ହଦିସ୍-୪୩୫୮) (ଫରହାଦ ସିରତ୍, ପୃ-୧୫୨, ଜଘ୍ୱାର ଏକାଡେମି କରାଚି ୨୦୦୩)

ହଜରତ ଅନସ୍ ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ମୁହାଜିର ଅର୍ଥାତ ପ୍ରବାସକାରୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜ ସାହାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲି ଆସୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସୁଥିଲେ । ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବୁବକର ର:ଅ ଓ ଉମର୍ ର:ଅ ମଧ୍ୟ ରହୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବି ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ମହାଭାଗ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ନିକ୍ଷେପ କରୁନଥିଲେ କେଳବ ଅବୁବକର ଓ ଉମର୍ ର:ଅ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଉଠାଇ ଦେଖୁଥିଲେ ଏହି ଦୁଇଜଣ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଓ ହସୁଥିଲେ ପୁଣି ମହାଭାଗ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଦେଖି ସ୍ଥିତହାସ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ । (ସୁନନେ ତିରମିଜ୍.....ହଦିସ୍-୩୬୬୮) (ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇ ସାହାବାମାନେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ଥିତହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରତିକ୍ରମା ସ୍ୱରୂପ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସ୍ଥିତ ହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ) ।

ହଜରତ ଇବ୍ନେ ଉମର୍ ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଦିନେ ଭ୍ରମଣରେ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଓ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସହିତ ମସଜିଦ୍ରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ (ଅର୍ଥାତ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ) ଆପଣଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲେ ତ ଅନ୍ୟ ଜଣେ (ଅର୍ଥାତ

ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ) ଆପଣଙ୍କ ବାମପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲେ । ହଜରତ ଉଭୟଙ୍କର ହସ୍ତ ଧରିନେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଏହି ପରି ଭାବରେ ଆମେ ପ୍ରଜୟ ଦିବସ ଦିନ ଉଠିବୁ ଅର୍ଥାତ ଆମକୁ ଉଠାଯିବ ।

(ସୁନନେ ତିରମିଜ୍.....ହଦିସ୍-୩୬୬୯) ଅବୁଦୁଲ୍ଲା ବିନ୍ ହନତ୍ତ ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଓ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, ଏହି ଦୁଇ ସାହାବାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ମୋ ଆଖି ଓ ମୋ କାନ ।

(ସୁନନେ ତିରମିଜ୍.....ହଦିସ୍-୩୬୭୧) ହଜରତ ଜାବିର୍ ବିନ୍ ଅବୁଦୁଲ୍ଲା ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପରେ ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବୋତମ ବ୍ୟକ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟୁତରରେ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ କହିଲେ ଶୁଣ! ତୁମେ ଯଦି ଏହିଭଳି ମତ୍ତବ୍ୟ ଦେଉଛ ତା'ହେଲେ ମୁଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଏହା କହୁଥିବାର ଶୁଣିଛି ଯେ, ଏହିଭଳି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଦୋୟ ହୋଇନଥାଏ ଯିଏ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କଠାରୁ ସର୍ବୋତମ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବ ।

(ସୁନନେ ତିରମିଜ୍.....ହଦିସ୍-୩୬୮୪) ହଜରତ ଅବୁଦୁଲ୍ଲା ବିନ୍ ମସୂଦ୍ ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସୁଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଆସିଲେ ଏବଂ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ, ତୁମ ନିକଟକୁ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି ଅତଏବ ଏହାପରେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କର ଆଗମନ ହେଲା । (ସୁନନେ ତିରମିଜ୍.....ହଦିସ୍-୩୬୮୪)

ହଜରତ ଅନସ୍ ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଓ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ କହିଲେ, ଏ ଦୁହେଁ ନବୀ ଓ ବାତୀରହକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଓ ସର୍ବଶେଷର ଆସିଥିବ । ସମସ୍ତ ବୟଜ୍ୟୋଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସରଦାର୍ ଅଟନ୍ତି ।

(ସୁନନେ ତିରମିଜ୍.....ହଦିସ୍-୩୬୬୪) ହଜରତ ହୁଜୈଫା ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ, ମୋ ପରେ ଏହି ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଅର୍ଥାତ ଅବୁବକର ଏବଂ ଉମର୍ଙ୍କର ତୁମେମାନେ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବ ଏବଂ ଏମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁସରଣ କରିବ । (ସୁନନେ ତିରମିଜ୍.....ହଦିସ୍-୩୬୬୨)

ଅବୁ ସଇଦ ଖୁଦରା ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନବୀଙ୍କର ଆକାଶପୁର ବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଭୃତ୍ୟ ଅର୍ଥାତ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଥାଆନ୍ତି । ଅତଏବ ଆକାଶବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋର ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ଜିବ୍ରାଇଲ୍ ଏବଂ ହଜରତ ମିକାୟଲ । ସେହିପରି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଲୋକରେ ମୋର ଦୁଇଜଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଓ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ।

(ସୁନନେ ତିରମିଜ୍.....ହଦିସ୍-୩୬୮୦) ହଜରତ ହୁଜୈଫା ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଆମେମାନେ ଏକଦା ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ, ମୁଁ ଏହା ଜାଣିନାହିଁ ଯେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କେତେ ଦିନ ରହିବି

ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ଏହି ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଓ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବ । (ସୁନନେ ତିରମିଜ୍..... ହଦିସ୍-୩୬୬୩) (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିଏ ମୋ ପରେ ଜୀବିତ ରହିବେ) ।

ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: ଦିନେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଆଜି ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଛ କି ? ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲା ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ଦେଖିଛି ସେହି ସ୍ୱପ୍ନଟି ଏହିପରି ଯେ, ଆକାଶରୁ ଏକ ନିକାତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଓ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କୁ ସେହି ନିକିତିରେ ଓଜନ କରାଯାଉଛି । ତେବେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ସେହି ନିକିତିର ତଉଲରେ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଓଜନୀୟା ହେଉଛନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଓ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଓଜନ କରାଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଓଜନୀୟା ହେଉଛନ୍ତି । ସେହିପରି ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ଓ ହଜରତ ଉସ୍ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିକାତିରେ ଓଜନ କରାଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ ହଜରତ ଉସ୍ମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଓଜନୀୟା ହେଉଛନ୍ତି । ଏହାପରେ ନିକିତିକୁ ଉଠାଇ ନିଆଯାଉଛି । ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ କୁହନ୍ତି ଆମେମାନେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଅପ୍ରସନ୍ନତା ଭାବ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲୁ ।

ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ସ୍ୱପ୍ନ ଶୁଣିବା ପରେ କହିଲେ, ଏହି ସ୍ୱପ୍ନଟି ହେଉଛି ନରୁଝତର ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ (ଅର୍ଥାତ ନବୀଙ୍କ ପରେ ଯେଉଁ ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ ଜାରି ରହିଥାଏ) ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲା ତାଲା ଯାହାକୁ ଚାହିଁବେ ତାହାକୁ ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଅବ୍ଦେ ଖୈର ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: ହଜରତ ଅଲୀ ର:ଅ ମଂତ ଉପରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହେ ଲୋକମାନେ ! ଏହି ଜାତିରେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ବତାଇବି ନାହିଁ ଯିଏ ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପରେ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସର୍ବୋତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ? ଲୋକମାନେ କହିଲେ ହଁ ବତାନ୍ତୁ । ହଜରତ ଅଲୀ ର:ଅ କହିଲେ ହେ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ଅବୁବକର ଓ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ । ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅଙ୍କ ପରେ ସର୍ବୋତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ । (ହୁଲିୟତୁଲ୍ ଅଓଲିୟା..... ଖଣ୍ଡ-୭, ପୃ-୨୦୫, ହଦିସ୍-୧୦୩୨୩..... ୨୦୦୭) ଅବୁ ହୁରୈରାଃ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ହଜରତ ଅଲୀଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଛି ଯେ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ନବୀ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପରେ ସବୁଠାରୁ ଉତମ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ଅବୁବକର ର:ଅ ଏବଂ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ । (ହୁଲିୟତୁଲ୍ ଅଓଲିୟା..... ଖଣ୍ଡ-୭, ପୃ-୨୦୫, ହଦିସ୍-୧୦୩୨୪..... ୨୦୦୭)

ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଜୀବନୀର ଆଲୋଚ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚାଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଭ୍ୟାସତ ରହିଛି । ଯାହାର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ଇନ୍ଶାଆଲ୍ଲା ତାଲା ଆଗାମି ଖୁତ୍ବାରେ ଆଲୋଚନା କରିବି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କେତେକ ମୃତକମାନଙ୍କର ନମାଜ ଯନାଜାଃର ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଛି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ହେଲେ ସ୍ୱର୍ଗତ ସମ୍ମାନନୀୟ କାମ୍ରାନ ଶହିଦ୍ ସାହେବ, ପୁତ୍ର ନଶିର୍ ଅହମଦ୍ ଅଫ୍ ପେଶାୱାରଙ୍କର । ତଳିତ ନଭେମ୍ବର ମାସ ୯

ତାରିଖ ଦିନ ବିରୋଧୁ ଶତ୍ରୁମାନେ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ କାମ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଗୁଳି କରି ଶହୀଦ କରିଦେଲେ । ଇନ୍ଦ୍ୱା ଲିଲ୍ଲୁହେ ଓ ଇନ୍ଦ୍ୱା ଇଲ୍ଲିହେ ରାଜେଉନ ।

ମୃତ୍ୟୁବେଳେ ଶହୀଦଙ୍କୁ ୪୪ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ପେଶାୱାର ସ୍ଥିତ ଜଣେ ଅହମଦୀ ଯାହାଙ୍କ ନାମ ସଫିକୁର୍ ରହମାନ୍ ସାହେବ ତାଙ୍କ ଫ୍ୟାକ୍ଟିରେ ଜଣେ ଆକାଉଁଟାଟ ଭାବରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଜଣେ ସଶସ୍ତ୍ର ବନ୍ଧୁକଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଭିତରକୁ ଅତର୍କିତ ଭାବରେ ପଶି ଆସି ଆଖି ବୁଜା ଗୁଳି ଚାଳନା କରିଥିଲା । ଯଦ୍ୱାରା ଚାରୋଟି ଗୁଳି ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବାଜିଥିଲା ଫଳତଃ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ହିଁ ସେ ଶହୀଦ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଇନ୍ଦ୍ୱା ଲିଲ୍ଲୁହେ ଓ ଇନ୍ଦ୍ୱା ଇଲ୍ଲିହେ ରାଜେଉନ । ଗୁଳି କରିବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ଫେରାର ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହିଦଙ୍କ ବଂଶରେ ଅହମଦୀୟତ ତାଙ୍କ ପିତା ଶ୍ରୀମାନ ନାସିର୍ ଅହମଦ୍ଙ୍କ ନନା (ଆଜା) ହଜରତ ନବୀ ବକ୍ ସାହେବ ସୁପୁତ୍ର ଫତେହ୍ ଦିନ୍ ସାହେବ ଅଫ୍ ଭେନି ଭାଙ୍ଗଡ଼ନିଜ୍ଦ୍ କାଦିୟାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସିଥିଲା । ସେ ୧୯୦୨ ମସିହାରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ:ସଙ୍କ ପବିତ୍ର ହସ୍ତରେ ବୟତ କରି ଅହମଦୀୟତରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହିଦ୍ କିଛି କାଳ ପୂର୍ବେ ନିଜ ଭାଇ ସହିତ ଏକ ଦୋକାନ ନେଇ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଶହିଦ୍ କାମ୍ରାନ ସାହେବ ଅହମଦୀ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଦୋକାନର ମାଲିକ ଗୋଟିଏ ଦିନ ନୋଟିସ ଦେଇ ଦୋକାନକୁ ଖାଲି କରାଇଦେଲେ । ପୁଣି ଏହାପରେ ସେହି ଚୌକର ନାମ ଖତମେ ନରୁଝତ ଚୌକ୍ ରଖିଦିଆଗଲା । ପୁନଶ୍ଚ କାମ୍ରାନ ଅହମଦ୍ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୋକାନ ପାଖରେ ଆଉ ଏକ ଦୋକାନ ଭଡ଼ାରେ ନେଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ପୂର୍ବ ଦୋକାନି ଅକ୍ସେସର ମାସରେ ଏକ ବଡ଼ ଜଳସା ସେହି ଛକରେ ରଖିଦେଲା ଓ ବିରୋଧୁ ମୌଳିକାମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଜଳସା କଲା ଯେଉଁଥିରେ ଜମାତ୍ ବିରୋଧରେ ଉତ୍ତେଜନା ମୂଳକ ଭାଷଣ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ କୁହନ୍ତି: ଆମେ ଏହି ଅଂଚଳରେ ଏତେ ବଡ଼ ଜଳସା କେବେ ହେଲେ ଦେଖିନାହିଁ ଓ ସେହି ଜଳସା ଯୋଗୁଁ ସେହି ଅଂଚଳରେ ଘୃଣାର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲା । ଶହିଦ୍ କାମ୍ରାନ ସାହେବ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ଏକ ଘରୋଇ ସଂସ୍ଥାରେ ଆକାଉଁଟାଟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାର ମଧ୍ୟ ତୁଲାଇଥିଲେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ମାମଲା ଓ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖାଖୁଣା କରୁଥିଲେ । ବିରୋଧ ହେବା ଯୋଗୁଁ ସେ ସେଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗି ନେଲେ ଯେ ମୁଁ ଏଠାରେ ଆଉ କାମ କରିପାରିବି ନାହିଁ । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ସ୍ୱର୍ଗତ କାମ୍ରାନ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଚରିତ୍ରବାନ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କର ଏହି ମହନୀୟ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଚରିତ୍ରକୁ ଦେଖି ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିପାରିବୁ ନାହିଁ ଆପଣ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ବି ଏଠାରେ ଆମ ପାଖରେ ରୁହନ୍ତୁ ଓ ଆମର କାମ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମର୍ମାହତ ହୋଇଗଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହିଦ୍ କାମ୍ରାନ ଅହମଦ୍ ଅସଂଖ୍ୟ ସୁଗୁଣାବଳୀର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପିତା କୁହନ୍ତି ଦିନେ କାମ୍ରାନ ବିଲମ୍ବରେ ଘରକୁ ଆସିବାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବିଲମ୍ବରେ

ଆସିବାର କାରଣ ପତାରିଲି ଯେ, କାହିଁକି ଏତେ ଡେରି ହେଲା ? ପ୍ରତ୍ୟୁତରେ ସେ କହିଲେ, ଅନୁକ ଅହେମଦି ବିରୋଧୁ ଅର୍ଥାତ ଅଣଅହେମଦୀ ପରିବାରର ଜଣେ ମହିଳା ଯାହାକୁ ରକ୍ତର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ମୁଁ ସେହି ବିରୋଧୁ ପରିବାରକୁ ରକ୍ତ ଦାନ କରି ଆସିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏତେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଗଲା ମୁଁ ଏଥିପାଇଁ ସେହି ମହିଳାକୁ ରକ୍ତ ଦେଲି ଯେ ସେହି ପରିବାର ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବେଶ୍ ଦୁର୍ବଳ ଓ ବଡ଼ ଅଭାବି ପରିବାର । ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ଆମ କର୍ମ ଆମ ସହିତ ରହିଛି । ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହିଦ୍ କାମରାନ୍ ଅହେମଦ ସର୍ବଦା ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଗ୍ନ ରହୁଥିଲେ । ଜମାତୀୟ ସେବା ଓ ଡ୍ୟୁଟିରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଥିଲେ । ବେଶ୍ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ସ୍ଥାନରେ ଡ୍ୟୁଟି ଦେଉଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଚାନ୍ଦାଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ି କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବାଗ୍ରହେ ରହୁଥିଲେ । ନିୟମିତ ରୂପେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ହିଁ ସେ ନିଜ ଚାନ୍ଦା ପଢ଼ି କରୁଥିଲେ । ୧୨/୧୩ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଏକଦା ମୁବାହିଲା (ଅର୍ଥାତ ଧାର୍ମିକ ବଚସା) ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ମୂଳକ ଏକ ପାମ୍ପଲେଟ ବାଟିବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କୁ ପୋଲିସ ଧରି ନେଇଥିଲା ଏବଂ ଜେଲରେ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ସେ ଜେଲରୁ ମୁକୁଳି ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତା କହିଲେ, ଦୁଇ ତିନି ଦିନ ପୂର୍ବେ ସେ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ, ଜଣେ ବୟସ୍କା ମହିଳା ତାଙ୍କ ଘର ସଫା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଖଲିଫା ରାବେ ଅର୍ଥାତ ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫା ଆସିବେ ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ, କିଛି କ୍ଷଣ ପରେ ହଜୁର ଅର୍ଥାତ ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫାଙ୍କର ଆଗମନ ହେଲା ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହିଦ୍ କାମରାନ୍ ଅହେମଦଙ୍କର ସେ ହସ୍ତ ଧରିନେଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମମୟ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ ଆମେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ଭାବେ ରହିବୁ ଏବଂ ତୁମେ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ହିଁ ରହିବ । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହିଦ୍ କାମରାନ୍ ଅହେମଦ ସାହେବ ଓସିୟତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହିଦ୍ କାମରାନ୍ ଅହେମଦ ସାହେବ କୋମଳ ସ୍ୱଭାବ ଓ ଅଂଚଳବାସୀଙ୍କ ସହିତ ଅତି ପ୍ରିତି ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଅତି ସହାନୁଭୂତିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅନ୍ୟର ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ଖୁଲାଫତକୁ ବହୁତ ପ୍ରେମ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ମୃତକଙ୍କ ପରିଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ପିତା ନଶିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ମାତା ଓ ପତ୍ନୀ ତଥା ତିନିଜଣ ସନ୍ତାନ ରହିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନର ବୟସ ୧୩ ବର୍ଷ ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟର ବୟସ ୧୧ ଓ ୮ ବର୍ଷ ରହିଛି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହିଦ୍ କାମରାନ୍ ଅହେମଦ ସାହେବଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସହାୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହାସ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ସେହିପରି ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ତାଙ୍କର ସ୍ତର ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କ ମାତା ମଧ୍ୟ ଅସୁସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି ସେ କର୍କଟ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରିବେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ତାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ କୃପା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ ହେଉ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଯନାଜାଃ ହେଉଛି ଡାକ୍ତର ମିର୍ଜା ନବିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ଓ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କର । ଆମେରିକା ସ୍ଥିତ ମଲ୍ଡୋ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ସଡ଼କ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ଦୁହେଁଙ୍କର ପ୍ରାଣହାନୀ ହେଲା । *ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲୁହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲ୍ଲିହେ ରାଜେଉନ* । ମୃତ୍ୟୁବେଳେ ଡାକ୍ତର ନବିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ୩୫ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ଦବାଙ୍କର ଦଦା (ଅର୍ଥାତ ଅଣ ଜେଜ) ହଜରତ ମିଆଁ ଡେପୁଟି ମୁହମ୍ମଦ

ସରିଫ୍ ସାହେବ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ:ସଙ୍କର ସାହାବି ଥିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କର ଦାଦି (ଜେଜି ମା) ମାଷର ଅବଦୁର୍ ରହମାନ୍ ସାହେବ୍ ର:ଅଙ୍କ ସୁପୁତ୍ରୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ନନାଙ୍କ ନନା (ଅର୍ଥାତ ଅଣ ଅଜା) ମଧ୍ୟ ସାହାବି ଥିଲେ ତାଙ୍କ ବଂଶରେ ଅନେକ ଲୋକ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ:ସଙ୍କ ସାହାବି ଥିଲେ । ୨୦୧୨ ମସିହାରେ ସେ ଆମେରିକାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତ ନବିର୍ ସାହେବ୍ ୧୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଓସିୟତରେ ସାମିଲ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । କାଏଦ୍ ମଜ୍ଲିସ୍ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହେମଦିୟା ଭାବରେ ସେ ମଧ୍ୟ ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ, ସ୍ୱର୍ଗତ ନବିର୍ ସାହେବ୍ ମୁଲ୍ଡୋ ମସଜିଦ୍ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଅଙ୍ଗାଳିକା ବା ଭବନ ଖରିଦ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନିୟ ଯମାତକୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଦାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ମୃତକଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ବାପା ମିର୍ଜା ନଶିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ଯିଏ କି ଇସଲାମବାଦର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେକ୍ରେଟାରି ଉମ୍ମରେ ଆମା ଅଛନ୍ତି ଓ ମାତା ଇସଲାମବାଦର ଆଂଚଳିକ ସଦର ଲଜ୍ଜନା ଅଛନ୍ତି । ସେହିପରି ତାଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ଭାଇ ଓ ଜଣେ ଭଉଣୀ ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ନାମ ନାଦିୟା । ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଆଇଶା ଅମ୍ବର ଯିଏ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗାଡ଼ିରେ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ତାଙ୍କର ନିଧନ ହେଲା ତାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ଆଇଶା ଅମ୍ବର ସାହିବା ସେ ସୟଦ୍ ସଜାଦ୍ ଅହମଦ୍ ଶାହ୍ ସାହେବ ଅଫ୍ ଜାମାନଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ଆମର ଜାମାନର ମୁବଲ୍ଲିର୍ ସିଲ୍‌ସିଲ୍ ସୟଦ୍ ଇଦ୍ରାହିମ୍ ଶାହ୍ ସାହେବଙ୍କର ସେ ଭଉଣୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବଂଶରେ ଅହେମଦିୟତ୍ ସୟଦ୍ ଅବଦୁର୍ ରହିମ୍ ଶାହ୍ ସାହେବ ଅଫ୍ ଫରାକାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସିଥିଲା । ୧୯୩୦ ମସିହାରେ ହଜରତ ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ ର:ଅଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେ ବୟତ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ଯେପରି କି କହିଲି ହଜରତ ଆଇଶା ଅମ୍ବର ସାହିବା ମଧ୍ୟ ସେହି ସଡ଼କ ଦୁର୍ଘଟଣାର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ସ୍ୱର୍ଗତା ଅମ୍ବର ସାହିବା ଏମ୍‌ଟିଏ ଇଂରାଜନିଆସନାଲର ଜଣେ ସକ୍ରିୟ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ମୋର ଲାଭଜ୍ ଖୁଦବାଗୁଡ଼ିକର ସେ ଜାପାନି ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କରି ସିଧା ପ୍ରସାରଣ (Live) କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଜାପାନୀ ଭାଷାରେ **Subtitling** ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ମୃତକଙ୍କ ପରିଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ପିତା ସୟଦ୍ ସଜାଦ୍ ଶାହ୍ ସାହେବ ଅଛନ୍ତି ଓ ମାତା ସୟଦ୍ ଦୁର୍ରେ ସମିନ୍ ସୟଦ୍ ସାହିବା ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ତିନିଜଣ ଭାଇ ଓ ଜଣେ ଭଉଣୀ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଭାଇ ଇଦ୍ରାହିମ୍ ସାହେବ ଯିଏକି ଜାମାନର ମୁବଲ୍ଲିର୍ ସିଲ୍‌ସିଲ୍ ଭାବରେ ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି ସେ କୁହନ୍ତି ମୋ ଭଉଣୀ ମୋର ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ଲେକ୍ଚର ଲାହୋର୍ ଏବଂ ହମାଦା ଖୁଦା ପୁସ୍ତକର ଜାପାନି ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମତେ ସେ ସହଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଅନୁବାଦ କରୁଥିଲେ ଯେ, ଯାହାକୁ ଦେଖି ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହେଉଥିଲି ଏବଂ ଅପାକୁ କହୁଥିଲି ଯେ, ଅପା ଆପଣ ଫାର୍ମାସି କରିବା ପରେ ଏଭଳି ସୁନ୍ଦର ଅନୁବାଦ କିଭଳି କରିପାରୁଛନ୍ତି ? ତାଙ୍କର ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଫାତିମା ସାହିବା କୁହନ୍ତି ଆଇଶା ଅମ୍ବର ସାହିବାଙ୍କର ଏକ ଡ଼ାଏରୀ ରହିଥିଲା ସଂଯୋଗବଶତଃ ତାହା ମତେ ହସ୍ତଗତ ହୋଇଯାଇଛି । ସେହି ଡ଼ାଏରୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୃଷ୍ଠା

ଦୁଇଟି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବିଭକ୍ତ ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ତାଙ୍କର ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରହିଛି ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାଗ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ସାଂସାରିକ ଅଧ୍ୟାୟର ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜୀବନଯାପନ ଶୈଳୀର କାର୍ଯ୍ୟ ସୂଚି ରହିଛି ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ପର୍କିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରହିଛି । ଯମାତ୍‌ର ନୋଟ୍‌ସ୍, ଧାର୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ପର୍କରେ ସେଥିରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୃଷ୍ଠା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମତ୍କୃତ ଭାବରେ ଭାବରୁଚି ସହିତ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଉପସ୍ଥିତ ଖଲିଫାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦକୁ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ଶୁଣିବା ଓ ତାହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଭଉଣୀ ନିଜର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଓ ଶୈଳୀକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ଜାପାନିୟ ବାଳିକା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟତା ଓ ବୌଦ୍ଧିକ ସମ୍ପର୍କିତ ଆଧାରିତ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଅବଗତ କରାଇଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଉଭୟ ଦମ୍ପତିଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତର ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯନାଜାଃ ହେଉଛି ଚୌଧୁରୀ ନସିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ଯିଏ କି ବର୍ତ୍ତମାନ କରାଚୀ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ କ୍ୱିଫ୍‌ଟେନ୍ ଯମାତ୍‌ର ସେକ୍ରେଟାରି ମାଲ୍ ଭାବରେ ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତ ଚୌଧୁରୀ ନସିର୍ ସାହେବ୍ ରବୁଫ୍‌ର ଚୌଧୁରି ନଜିର୍ ସାହେବଙ୍କର ସୁପୁତ୍ର ଥିଲେ । ୨୯ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛି । *ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲୁହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲ୍ଲିହେ ରାଜେଉନ* । ମୃତ୍ୟୁ ବେଳେ ସେ ନିଜର ପତ୍ନୀ ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କୁ ନମାଜ ଫଜରରେ ଜମାମତ୍ କରାଉଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ରେକାତ୍‌ର ସଜ୍‌ଦାଃ ଅବସ୍ଥାରେ ହୃଦଘାତ ଯୋଗୁଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ସ୍ୱର୍ଗତ ଚୌଧୁରୀ ନସିର୍ ସାହେବ୍ ଓସିୟତ କରିଥିଲେ । ନମାଜ ପଢ଼ୁଥିବା ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ହେବାକୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ:ସ ଏକ ଇର୍ଷାପରାୟଣ ମୃତ୍ୟୁ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିଛନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ ଏପରି ମୃତ୍ୟୁ ଯାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଶା କରିଥାନ୍ତି) **(ଅଜାଲାଏ ଅଓହାମ୍, ରୁହାନୀ ଖଜାଜନ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୫୪୨)**

ଚୌଧୁରୀ ନଜିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ଯିଏ କି ସ୍ୱର୍ଗତ ଚୌଧୁରୀ ନସିର୍ ସାହେବଙ୍କ ପିତା ଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘ ୨୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯମାତ୍‌ର ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ ହୋଇଥିଲା ସେ ନାଏବ୍ ନାଜିର୍ ଜରାଅତ୍ ଏବଂ ଓକିଲୁଲ୍ ଜରାତ୍ ପଦବୀରେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁନ ରହିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସାନ ଭାଇ ସ୍ୱର୍ଗତ ଚୌଧୁରୀ ନଜମ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ଯିଏ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ପାକିସ୍ତାନର ସଦର ଅଞ୍ଚଳ ଅହେମଦିୟାରେ ଖଜାନା ଅଫିସର ଅଛନ୍ତି । ମୃତକଙ୍କ ପରିଜନ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ନୁଶରତ୍ ନସିର୍ ସାହେବା ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନାହାନ୍ତି । ୧୯୭୨ ମସିହାରେ କରାଚିକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ସେହିଠାରେ ହିଁ ସେ ନିଜର ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ପଦବୀରେ ରହି ଯମାତ୍‌ର ଅଧ୍ୟାଧାରଣ ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ତାଙ୍କର ସ୍ତର ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯନାଜାଃ ହେଉଛି ସରଦାର୍

ବିବି ସାହେବାଙ୍କର । ସ୍ୱର୍ଗତା ରବୁଫ୍ ସ୍ଥିତ ଦାରୁର ରେହମତ୍ ଗରବି ଅର୍ଥାତ ପର୍ଶିମଙ୍କର ସେ ଚୌଧୁରୀ ନବି ବକ୍ ସାହେବଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଥିଲେ । ବିଗତ ଦିନ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । *ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲୁହେ ଓ ଇନ୍ନା ଇଲ୍ଲିହେ ରାଜେଉନ* । ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାରତର ଗୁରୁଦାସପୁର ଜିଲ୍ଲାଃ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପଠାନକୋଟ ଅଂଚଳ ସହିତ ଥିଲା । ପ୍ରବାସ କରି ସେ ପାକିସ୍ତାନକୁ ଚାଲି ଆସିଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ସେ ସିଆଲକୋଟରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ସିନ୍ଧ୍ ଅଂଚଳରେ ବସବାସ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଅଭିଭାବକ ଓ ସମଗ୍ର ବଂଶ କୁଟୁମ୍ବ ସିନ୍ଧା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଥିଲା । ୧୯୪୯ ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାତି କୁଟୁମ୍ବ ସହିତ ଅହେମଦିୟତ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଅଭିଭାବକ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମର ସ୍ୱାମୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପାଲଟି ଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେ ଆମ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସ ସେ ନିଜ ଜ୍ଞାତି କୁଟୁମ୍ବ ସହିତ ନୁହେଁ ନିଜ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହିତ ଅହେମଦିୟତରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ରହିଥିଲେ । ତାଙ୍କ କୁଟୁମ୍ବର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟମାନେ ବୟତ କରିନଥିଲେ କେବଳ ସେ ନୁହେଁ ହିଁ ବୟତ କରି ଯମାତ୍‌ରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ମାତା ପିତା ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମର ସ୍ୱାମୀ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେ ଆମ ପାଖକୁ ଫେରିଆସ ପ୍ରତ୍ୟୁତରେ ସରଦାର୍ ବିବି ସାହିବା ନିଜର ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ଓ ପରିଜନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ଏବେ ତ ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ମୁସଲମାନ ହୋଇଛି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବାବେଳେ ନମାଜ ଫଜର ପଢ଼ୁନଥିଲି କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ପାଂଚବେଳା ନମାଜ ପାଠ କରୁଅଛି । ନମାଜ ତହମୁଦ୍ ମଧ୍ୟ ନିୟମିତ ଭାବରେ ପାଠ କରୁଅଛି । ତେଣୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବି ନାହିଁ । ଦୀର୍ଘ ୧୪ ବର୍ଷ ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତିର ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ତରଳି ନଥିଲା ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ବେଖାତିର୍ କରିଥିଲେ । ଅତଏବ ସେମାନେ କେହି ବି ସରଦାର ବିବି ସାହିବାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ । ସ୍ୱର୍ଗତା ଜମାତ୍ ସହିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ମହିଳା ଥିଲେ । ଖୁଲାଫତର ପାଗଳ ପ୍ରେମୀ ଥିଲେ, ଅଭାବି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କରିବା ତାଙ୍କର ସୁଗୁଣ ରହିଥିଲା ଓ ସେ ଜଣେ ନୈଷ୍ଠିକ ମହିଳା ଥିଲେ । ସେ ଓସିୟତର ପବିତ୍ର ବିଭାଗରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଛନ୍ତି । ମୃତକଙ୍କ ପରିଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତିନିଜଣ ପୁତ୍ର ଓ ଚାରିଜଣ ପୁତ୍ରି ସାମିଲ ରହିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଜୈଷ୍ଠପୁତ୍ର ଡାକ୍ତର ଅବଦୁର୍ ରହିମ୍ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ନୁସରତ୍ ଜାହାଁ ସିମ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପାଂଚବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେରେଲିଓନ୍‌ରେ ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି । ସାନପୁଅ ଅବଦୁଲ୍ ଖାଲିକ୍ ନୟର୍ ସାହେବ ମୁବଲ୍ଲିର୍ ସିଲ୍‌ସିଲ୍ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଆଜିକାଲି କାମେରୁନ୍‌ଠାରେ ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଠାରେ ସେ ମିଶ୍ଟାନ୍‌ରା ଜନସର୍କା ଭାବରେ ତଥା ଅମିର୍ ଯମାତ୍ ଭାବରେ ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି । କର୍ମ ଭୂମିରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେ ନିଜ ମାତାଙ୍କ ଯନାଜାଃରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଏହି ସମସ୍ତ ମୃତକ ଓ ମୃତକଙ୍କ ପରିଜନଙ୍କୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହାସ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତର ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।।

୦୫ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୧ ଖୁବ୍‌ବାରେ
ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

ପୁଣି କଳାକିସାନର ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ସେଠାରେ ଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ ନିଷ୍ଠାବାନ୍ ଅହେମଦି ଶ୍ରୀମାନ୍ ଅଲ୍ଲୁ ବେଗ୍ ସାହେବ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ଦଶ ହଜାର ଟଙ୍କା ଚାନ୍ଦା ଦେଲେ, ଟଙ୍କା ହେଉଛି ତାଙ୍କ କରେନି । କିଛି ଦିନ ପରେ କମ୍ପାନୀର ଉଚ୍ଚ ପଦସ୍ଥ ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, ଏଥର ଆମ କମ୍ପାନୀକୁ ବେଶ୍ ଲାଭ ହୋଇଛି ତେଣୁ ଆମେ ନିଷ୍ଠାଦି ନେଇଛୁ ଯେ, ଭଲ କାମ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ କମ୍ପାନୀର ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ବୋନସ୍ ଦେବୁ । ସେ କୁହନ୍ତି ଉକ୍ତ ଚାନ୍ଦା ଦେବା ଫଳରେ ପ୍ରଭୁ ମତେ ଦଶଗୁଣ ବଡ଼ାଇ ଫେରସ୍ତ କଲେ ଯାହାକି ମୋ କଳନାରେ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା ।

ପୁନଶ୍ଚ ବୁଝିହାମ୍ ଯୁ.କେରୁ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଲେଖିଛନ୍ତି ମୁଁ ନିଜ ପରିବାର ସମେତ ୨୦୧୨ ମସିହାରେ ବୟତ କରିଥିଲି । ସେ କୁହନ୍ତି ବୟତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୋର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଶୋଚନୀୟ ଥିଲା । ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଢେର ଅଧିକ କରଜ ରହିଥିଲା କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଚାନ୍ଦା ଦେବା ଆରମ୍ଭ କଲି ବରଂ ବେଳେବେଳେ ମୋ ସାମର୍ଥ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକା କିଛି ତହରିକରେ ଭାଗ ନେବା ଆରମ୍ଭ କଲି, ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦିନର ଘଟଣା ମୋର ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସ୍କୁଲରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ତବଲିଗ୍ ଷଲ୍ ଲଗାଇବାର ଅବସର ମିଳିଲା । ସେଦିନ ମୁଁ ଛୁଟି ନେଲି କାରଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜଗାଇବା କରିବାର ଥିଲା । ଏହି ଛୁଟି ନେବା ଯୋଗୁଁ ମୋର ଶହେ ପାଉଣ୍ଡ କ୍ଷତି ଘଟିଲା ଏବଂ ତାହା ଆମ ପାଇଁ ବଡ଼ ରାଶି ଥିଲା । କାରଣ ଆମ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ସୁସ୍ଥ ନଥିଲା । ସେ ଯାହା ହେଉ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲାଙ୍କ ଖାତିର ଏହି କୁର୍ବାନା କରିବାପାଇଁ ମୁଁ ରାଜି ହୋଇଗଲି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଆମ ପାଇଁ ଆଉ କିଛି ସୁର କରି ରଖିଥିଲେ । ସେ କୁହନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ମୋ ପତ୍ନୀ କାମ ସାରି ଘରକୁ ଫେରିଲେ ସେତେବେଳେ ମୋ ମାଲିକର ଫୋନ୍ ଆସିଲା ଯେ, ଯଦି ସମ୍ଭବ ତ ଘଂଟାଏ ପାଇଁ ଆସି ଗୋଟିଏ ଜରୁରୀକାଳୀନ କାମ ଆସି ପହଞ୍ଚି ତାହାକୁ ସମ୍ପାଦନ କର । ସେ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବାହାରିଗଲି ଏବଂ ସେଦିନ ମାତ୍ର ଘଂଟାଏ କାମ କରି ପୁରା ଦିନର ଅର୍ଥ ଅର୍ଥାତ ଶହେ ପାଉଣ୍ଡ (ଯାହାକି ମତେ ମିଳିବାର ନଥିଲା ତାହା) ମତେ ମିଳିଗଲା । ଏକଥା ଆସି ମୁଁ ନିଜ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ କହିଲି ତେବେ ନବାଗତ ଅହେମଦୀ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏପରି ପୁରସ୍କାରର ପାତ୍ର ହୋଇଗଲି କିନ୍ତୁ ଏବଂ ଏଥିରେ ସେମାନେ କିଭଳି ଆନନ୍ଦିତ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛନ୍ତି ଦେଖିବା ଯୋଗ୍ୟ ।

ଓକିଲୁ ମାଲ୍ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଯମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା କରୋଲାଇ, କେରଳ ରାଜ୍ୟର ଜଣେ ଧର୍ମାତ୍ମ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ସଂପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ତହରିକେ ଜଦିଦ୍ରେ ଅସାଧାରଣ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ମୋଟା ଅଙ୍କର ଅର୍ଥ ଦାନ କରିଥାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ ଏହି ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ ପାଣ୍ଠିରେ ଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ଚଳିତ ବର୍ଷ କରୋନାର ସଙ୍କଟାପନ୍ନ ଅବସ୍ଥା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସେ

ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ ପାଣ୍ଠିରେ ଦଶଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପଇଠ କରିବା ପାଇଁ ଓଦା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେ ଅଠରଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଚାନ୍ଦା ପଇଠ କରିଦେଲେ । ଏପରି ମୋଟା ଅଙ୍କର ବଳିଦାନ କରିବାର ସେ ପ୍ରଣ କରିନେଇଛନ୍ତି । ହଜୁର କହିଲେ: ଧନୀକ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ କୃପାରୁ ଏପରି ଅହେମଦୀ ଅଛନ୍ତି ଯେ କୁର୍ବାନାର ଉତ୍ସାହ ପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଉପାଜନ କରିଥାନ୍ତି ତାହାକୁ ସେମାନେ ଗୋପନ ରଖିନଥାନ୍ତି ବରଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଥାନ୍ତି ।

ରୁରକିନାଫାସୋର ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ହବିବ୍ ସାହେବ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି: ଆମର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଶ୍ରୀମାନ୍ ସୁଏରେ ସଲଦୁ (Sore Seydou) ସାହେବଙ୍କର ସତର ଶହ ଫ୍ରାଙ୍କ ସିଫା ଚାନ୍ଦା ବାକି ଥିଲା ଏବଂ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ ବର୍ଷ ଶେଷ ହେବାକୁ ମାତ୍ର ସପ୍ତାହେ ବାକି ରହିଯାଇଥିଲା । ସେ ଯାହା ହେଉ ସେ ଚେଷ୍ଟା କରି ଦୁଇହଜାର ସିଫା ଚାନ୍ଦାରେ ପଇଠ କରିଦେଲେ । ଯାହାକି ନିଜ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଚାନ୍ଦାଠାରୁ କିଛି ଅଧିକ ଥିଲା । ସେ କୁହନ୍ତି ଉକ୍ତ ରାଶି ପଇଠ କରିବାକୁ ମାତ୍ର ଘଂଟାଏ ଅତିବାହିତ ହୋଇନଥିଲା ଯେ, ମୋର ଜଣେ ପରିଚିତ ମତେ ଦଶ ହଜାର ସିଫା ପ୍ରେରଣ କଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଆଉ କିଛି କ୍ଷଣ ପରେ ଆହୁରି ଦଶହଜାର ଫ୍ରାଙ୍କ ସିଫା ପଠାଇ ଫୋନ୍ କଲେ ଯେ, ଏହି ୨୦ ହଜାର ସିଫା ଆପଣଙ୍କୁ ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ମୁଁ ପଠାଇଛି । ସଲଦୁ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମତେ କେହି ଏପରି ଅର୍ଥ ପ୍ରେରଣ କରିନଥିଲେ ଏହା ପ୍ରଥମ ଘଟଣା ଯେ, ମୁଁ ଦୁଇହଜାର ସିଫା ଫ୍ରାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଦେଲି ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ମତେ ତାହାକୁ ଦଶଗୁଣ ବଡ଼ାଇ ଦୁଇ ଘଂଟା ମଧ୍ୟରେ ୨୦ ହଜାର ସିଫା ଫେରସ୍ତ କରିଦେଲେ । ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଯେ ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବଢ଼ିଥାଏ ।

ସେରେଲିଓନ୍‌ରେ ଲର୍ଜି ନାମକ ଏକ ଅଂଚଳ ରହିଛି ସେଠାକାର ମୌଲବୀ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି ଏଠାକାର ଜଣେ ବୟସ୍କୋଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ରୀମାନ୍ ପା ଜେ, ଏମ୍ କାଇନ୍ ସାହେବ (Pa J.M.Kaine)ଙ୍କର ଗତ ବର୍ଷ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ୨୫ ହଜାର ଲିଓନ୍ ଓଦା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଚଳିତ ବର୍ଷ ସେ ପଚାଶ ହଜାର ଲିଓନ୍ ଚାନ୍ଦା ଦେବା ପାଇଁ ଓଦା ଲେଖାଇଲେ ଓ ସେ ଆର୍ଥିକ ସଙ୍କଟରେ ମଧ୍ୟ ଘେରି ରହିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ ଚାନ୍ଦା ଆଦାୟ କରିବାର ଘୋଷଣା କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ ମିଶନାରୀଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ମୋର କେତେ ଟଙ୍କା ପଇଠ କରିବାର ଅଛି? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ୫୦ ହଜାର ଲିଓନ୍ ଏଥିରେ ସେ ଆଚମ୍ବିତ ହୋଇ କହିଲେ, ଏତେ ଟଙ୍କା ମୁଁ କିପରି ଲେଖାଇ ଦେଲି ମୁଁ ତ ଏତେ ଟଙ୍କା ପଇଠ କରିପାରିବି ନାହିଁ । ମୋର ତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବାହାରେ ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ସାହେବ କହିଲେ ଏ ଅର୍ଥରାଶି ଆପଣ ସ୍ୱୟଂ ଲେଖାଇଛନ୍ତି । ସେ ଯାହା ହେଉ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସପ୍ତାହରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କର ମିଟିଙ୍ଗ୍ ଥିଲା ଏବଂ ସେଠାରେ ସେ ପହଞ୍ଚି କହିଲେ, ମୋ ନିକଟରେ ୬୦ ହଜାର ଲିଓନ୍ ଥିଲା ସେଥିରୁ ୨୦ ହଜାର ଲିଓନ୍ ଘରେ ଛାଡ଼ି ଆସିଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ପାଖରେ ୪୦ ହଜାର ଅର୍ଥ ରହିଛି ଯାହାକି ମୁଁ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ଜମା କରିଦେଇ ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାପାଇଁ ମୋ ନିକଟରେ ରାଷ୍ଟ୍ରାଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ସାହେବ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁନାହିଁ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ତାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବେ । ତେବେ ସେ ଚାଲି ଚାଲି ଘରକୁ ଯାଉଥିଲେ ଯେ, ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ତାଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ କଲେ ସେ ତାଙ୍କର ପୁରାତନ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ ଏବଂ ବହୁ ଦିନ ପରେ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଥିଲା । କିଛି କଥାବାର୍ତ୍ତା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଯିବାକୁ ବାହାରିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ତାଙ୍କୁ ୩୦ ହଜାର ଲିଓନ୍ ଉପହାର ଦେଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ସେ କୁହନ୍ତି ମୋର ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ମହିଳା ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କଥା ବୁଝିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଚାଲିଗଲି । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଘରେ ବସି ତାଙ୍କ ଖବର ବୁଝି ଯିବାକୁ ଉଠିଲି ସେ ମଧ୍ୟ ମତେ ଦଶହଜାର ଲିଓନ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ଏହା ତୁମ ବାଟ ଖର୍ଚ୍ଚ । ଏପରି ଚାନ୍ଦାରେ ଦେଇଥିବା ଅର୍ଥରାଶି ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ୪୦ ହଜାର ଲିଓନ୍ ଫେରସ୍ତ କରିଦେଲେ । ଏପରି ସେ ନିଜ ଓଦା ମୁତାବକ ୫୦ ହଜାର ପଇଠ କରିଦେଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ସେ କୁହନ୍ତି କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ବରଂ ଆ ପରେ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ଆମ ଉପରେ ଆଉ ଏକ କୃପା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆମର ଜଣେ ପରିଜନ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ବାହାର ଦେଶରେ ରୁହନ୍ତି ସେ ଫୋନ୍ କଲେ କି ଅନେକ ଦିନ ହେଲା ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ ହୋଇପାରିନଥିଲା ଓ ଆଜି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାରିଲକ୍ଷ ଲିଓନ୍ ପ୍ରେରଣ କରୁଛି । ଏପରି ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଦଶଗୁଣ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରାଇଲେ ।

ଗିନି କନାକରୀର ବୋକେ ରିଜିୟନ୍‌ର ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମର ମିସ୍‌ନାରୀ ଇନ୍‌ଚାର୍ଜ୍ କୁହନ୍ତି: ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପର ଅହେମଦି ଶ୍ରୀମାନ୍ ଜିବରିଲ୍ ସାହେବ୍ ଯେ ବୃତ୍ତିରେ ଜଣେ ବଡ଼େଇ ଅଟନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଚାନ୍ଦା ପୈଠ କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ଧାନ ଆକର୍ଷିତ କରାଗଲା, ସେ କହିଲେ ଆଜି ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ୨୦ହଜାର ଫ୍ରାଙ୍କ ରଖିଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଆଜି ମୁଁ ସେହି ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଚାନ୍ଦାରେ ଦେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ହାତରେ କିଛି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦୁଆ କରୁଛି ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ଆମର ଏହି ବଳିଦାନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ । ଜିବରିଲ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: ଗତ ତିନି ମାସ ହେବ ସେ ଗୋଟିଏ କାଠ ପଲଙ୍କ ତିଆରି କରି ରଖିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ କିଣିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଗ୍ରାହକ କୁହୁ ନଥିଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲିଳା ଦେଖି ଯେ ଚାନ୍ଦା ପୈଠ କରିବାର କିଛି କ୍ଷଣ ପରେ ହିଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସେହି ପଲଙ୍କଟିକୁ ଖରିଦ୍ କରିବାକୁ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ୧ ମିଲିୟନ୍ ୫ ଲକ୍ଷ ଫ୍ରାଙ୍କରେ ଖରିଦ୍ କରିନେଲେ । ସେଥିଅନ୍ତେ ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆମ ମିଶନରୀ ଇନ୍‌ଚାର୍ଜ୍‌କୁ ଫୋନ୍ କରି କହିଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ମୋ ବଳିଦାନ କେବଳ ସ୍ୱୀକାର ହିଁ କଲେ ନାହିଁ ବରଂ ତାହାକୁ ଅନେକ ଗୁଣା ବଡ଼ାଇ ଫେରସ୍ତ କରିଦେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ନିଜ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧକ ଘଟଣାର ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ

ବିଶ୍ୱାସରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟିବ ।

ସେରେଲିଓନ୍ ଫ୍ରାନ୍ସର ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ମୁନୀର ହୁସୈନ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: ଏଠାକାର ଜଣେ ଖାଦିମ୍ ସୁଫି ସୋଙ୍ଗୋ (Sufi songo) ସାହେବ ପାଠ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ ସେ ଜଣେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଓ ମସଜିଦ୍ରେ ରହି ପାଠ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ସେ ମୋର ଗତବର୍ଷର ଖୁବ୍‌ବା ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରେକର୍ଡିଂ ଶୁଣିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଅର୍ଥଦାନ କରିବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ସେଥିରେ ସେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଅର୍ଥ ଦାନରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କଲେ କିନ୍ତୁ ଅସୁବିଧା ଏହା ଥିଲା ଯେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଛାତ୍ର ଓ ସେ କୌଣସି କାମଧାରୀ କରୁନାହାନ୍ତି ତେଣୁ ସେ ନିଜର ପାଠ ପଢ଼ା ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ବହୁ କଷ୍ଟରେ ବହନ କରୁଛନ୍ତି । ଏ ସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହେବ୍ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍‌ଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ପାଠଲକ୍ଷ ଲିଓନ୍ ଚାନ୍ଦା ଲେଖାଇ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ଚାନ୍ଦା ପଇଠ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଚିନ୍ତିତ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଆ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ କିଛି ଦିନ ପରେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ପରିଜନ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନେଇ ଆସିଲେ ଯିଏ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅହେମଦିୟା ସ୍କୁଲରେ ଆଡ଼ମିଶନ୍ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାଙ୍କ କହିବାରେ ପ୍ରିମ୍‌ପାଲ୍ ସାହେବ ତାଙ୍କ ପିଲାଟି ଆଡ଼ମିଶନ୍ କରିନେଲେ । ସେଥିଅନ୍ତେ ପିଲାଟି ପିତା ତାଙ୍କୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଲିଓନ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ଏହା ତୁମ ଖାଇବାରେ ଦରକାର ହେବ ଏହାକୁ ରଖିନିଅ । ସେଦିନ ମୋ ନିକଟରେ ଖାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କିଛି ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହି ଅର୍ଥ ଚାନ୍ଦା ତହରିକେ ଜଦିଦ୍ରେ ପଇଠ କରିଦେଲି । କିଛି ଦିନ ପରେ ଗୋଟିଏ ଅଜଣା ନମ୍ବରରୁ ଫୋନ୍ ଆସିଲା ଯେ ଯଦି ତୁମେ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାର ତୁମକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଆମଦାନୀ ହେବ ଏଥିରେ ସେ ରାଜି ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସେହି କାମ କରି ତାଙ୍କୁ ଏକ ମିଲିୟନ୍ ଲିଓନ୍ ମିଳିଗଲା । ସେ ନିଜର ଓଦା କରିଥିବା ଚାନ୍ଦା ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍‌ରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପଇଠ କରିଦେଲେ ।

ଗୈବୁନ୍‌ର ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ଇନ୍‌ଚାର୍ଜ୍ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି ଜଣେ ନବାଗତ ଅହେମଦି ଇସା ଦିନ୍‌ଦାନେ (Issa Dindane) ସାହେବ କହିଲେ; ଚାନ୍ଦା ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ମୋର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଥିଲା ଯେ, ବେଳେବେଳେ ଦୁଇ ତିନି ସପ୍ତାହ ଅତିବାହିତ ହୋଇଯାଉଥିଲେ ସୁଧା ମତେ କିଛି କାମ ମିଳୁନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେବେଠାରୁ ମୁଁ ଚାନ୍ଦା ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଛି ସେବେଠାରୁ ପ୍ରତିଦିନ ମତେ କାମ ମିଳିଯାଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ନିୟମିତ ନିଜର ଚାନ୍ଦା ପଇଠ ବହୁତ ଦୂରରେ ଆସି ଦେଇଯାଇଛନ୍ତି । ବରଂ ଯେତିକି ଚାନ୍ଦା ଦେଇଛନ୍ତି, ସେତିକି ଟ୍ୟାକ୍ସି ଭଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଉର୍ଦ୍ଦନ୍‌ର ଜଣେ ମହିଳା ଶ୍ରୀମତି ଫଜର୍ ଅତାୟା ସାହିବା କୁହନ୍ତି: ମତେ ଅହେମଦୀ ହେବାକୁ ୨୨ ବର୍ଷ ପୁରିଗଲାଣି ଏହି ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଯେତେବେଳେ ଚାନ୍ଦା ଦେବାର ନିୟତ କରିଛି ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ଅଭୁତପୂର୍ବ ଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ମତେ ଚାନ୍ଦା ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା

କରିଦେଇଥାନ୍ତି । କେତେକ ସମୟରେ ତ ସେତିକି ଅର୍ଥ ହିଁ ଆସିଯାଇଥାଏ ଯେତିକି ମୁଁ ଚାହା ଦେବା ପାଇଁ ନିୟତ କରିଥାଏ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଜମାତର ହିଁ କଲ୍ୟାଣ ମୁଁ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କରିଛି ଯେଉଁ କାମ ଘରେ କରିବାକୁ ମତେ ମିଳିଥାଏ ତାହା ହିଁ ମୁଁ କରିଦେଇଥାଏ ଏବଂ ସେଥିରୁ ଯାହା ଉପାର୍ଜନ ହୋଇଥାଏ ତାହା ମୁଁ ଚାହାରେ ପଇଠ କରିଥାଏ ମୋର ଅଭ୍ୟାସରେ ରହିଛି ଯେ ମୁଁ ଚାହା ପାଇଁ ନିଜ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ମାଗିନଥାଏ ବରଂ ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉପାର୍ଜନରୁ ହିଁ ଚାହା ପଇଠ କରିଥାଏ । ଏଥର ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ଯେ ବୋଧହୁଏ ମୁଁ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ ରାହା ପଇଠ କରିଦେଇଛି ବୋଲି କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମତେ ସ୍ମରଣ କରାଗଲା ଯେ, ଆପଣ ଚାହା ପଇଠ କରିନାହାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମୋ ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ଟଙ୍କା ବି ନଥିଲା ତେଣୁ ମୁଁ ଏହି ଚିନ୍ତାରେ ଥିଲି ଯେ ଏହି ସମୟରେ ଜଣେ ଛାତ୍ରୀ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ମତେ ଚ୍ୟୁସନ ପଢ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ବସ୍ତୁତଃ ଉକ୍ତ ଚ୍ୟୁସନ ଫିସ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ମୋ ଚାହା ପଇଠ କରିଦେଲି ଓ ମୋ ନିକଟରେ ଆଉ କିଛି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ବଂଚିଗଲା ।

ବୁର୍କିନା ଫାସୋର ଗୋଟିଏ ଯମାତର ନାମ ହେଉଛି **Bokubadala** ସେଠାକାର ସଦର ଜମାତ୍ କୁହନ୍ତି ମୋ ନିକଟକୁ କିଛି ଅଣାହେମଦା ବନ୍ଧୁ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଫସଲଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି କାରଣ ଆମେ ସ୍ୱଚ୍ଛରେ ଏହା ଦେଖୁଥାଉଁ ଯେ ଆପଣମାନେ ଯମାତିୟ ସ୍କୁଲ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ କିଭଳି ସମୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଫଳତଃ ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ଫସଲର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ କେହି ନଥାନ୍ତି ତଥାପି ଆପଣମାନଙ୍କ ଫସଲ ଆମ ତୁଳନାରେ ଢେର ଅଧିକ ହୋଇଛି ଯେବେ କି ଅପରପକ୍ଷେ ଆମେମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ ସମୟ ଫସଲକୁ ଜଗାଉଛା ଓ ଦେଖାଶୁଣା କରିବାରେ ବ୍ୟତିତ କରିଥିଲୁ ତଥାପି ଆପଣମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଆମର ଫସଲ ଭଲ ହୋଇନାହିଁ । ଏଥିରେ ସଦର ସାହେବ କହିଲେ ଏ ସମସ୍ତ ଓକାରେ ଅମଲ୍ ଆମେ ପ୍ରଭୁ ଓ ଜମାତ୍ ପାଇଁ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଯେଉଁ ସମୟ ଆମେ ସ୍କୁଲ ପାଇଁ ଦେଇଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ଏହି ଦୁଆ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ଯେ ହେ ପ୍ରଭୁ ଆମ ଫସଲର ତୁମେ ହିଁ ସୁରକ୍ଷା କରିବ କାରଣ ଆମର ତ ତୁମେ ହିଁ ସାହା ଭରଣା । ଅତଏବ ପ୍ରଭୁ ଆମ ବିନମ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା ସ୍ୱୀକାର କଲେ ଏବଂ ଆମକୁ ଭଲ ଫସଲ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ସେଥି ମୁତାବକ ଚାହା ମଧ୍ୟ ପଇଠ କରୁଛୁ ।

ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କିଭଳି କୁର୍ବାନୀ କରିଥାନ୍ତି ତାହାବି ଆଫ୍ରିକାର ଗରୀବ ଦେଶର ପିଲା ଯାହାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ପରିପକ୍ୱ ହୋଇନଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଗରୀବ ପିଲାମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧି ଓ ବିବେକ ରହିଛି ତାହା ଉନ୍ନତ ଓ ବିକାଶ ଶୀଳ ଦେଶରେ ପଢ଼ାଲିଖା ପିଲାମାନଙ୍କର ମନରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହୋଇନଥାଏ । ଆମର ମୁବଲିଗ୍ ହୁସୈନ୍, ଯୁସୁଫ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଏକଦା ପିଲାମାନେ ମସ୍‌ଜିଦ୍ ବାହାରେ ଖେଳୁଥିଲେ ଜଣେ ବୟୋଜୈଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ରାସ୍ତା ଦେଇ

ଅତିକ୍ରମ କଲେ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସେ ଖୁସିରେ ତାଙ୍କୁ ଚକୋଲେଟ ଖାଇବା ପାଇଁ ୧୪୦୦ ସିଲ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ପିଲାମାନେ ସେହି ରାଶି ନେଇ ଅହେମଦା ଦୋକାନୀ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ଖୁରୁଚା କରିନେଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ନେଇ ମସ୍‌ଜିଦ୍ ଆସିଲେ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ଭାଗରେ ପଢ଼ିଥିବା ଟଙ୍କାକୁ ଚକୋଲେଟ ଖାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶହେ ଶହେ ସିଲ୍ ଚାହା ପଇଠ କରିଦେଲେ ଏବଂ ବେଶ୍ ଖୁସିର ଆନନ୍ଦର ସହକାରେ ନିଜ ନିଜ ରଖିଦ୍ ଯତ୍ନର ସହ ରଖିନେଲେ ନିଜ ନିକଟରେ । ଯେତେବେଳେ ଏକଥା ସେହି ଦୋକାନୀକୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ସେ ଆତମ୍ବିତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ ଏହି ପିଲାମାନେ ଜନ୍‌ଶାଅଲୁଃ ଯମାତର ସୁଦୃଢ଼ ଭିତିପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରିବେ ।

ପୁନଃ ପିଲାମାନଙ୍କ ବଳିଦାନର ଆଉ ଏକ ଅଭୂତପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣା ଶୁଣନ୍ତୁ । ତାଞ୍ଜାନିୟା ଦେଶର **Samuye** ଜମାତର ମୁଅଲିମ୍ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଆମ ଯମାତରେ ତିନିଜଣ ଅତଫାଲ୍ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଧ୍ୟୟନରତ । ନିୟମିତ ସେମାନେ ମସ୍‌ଜିଦ୍‌ର ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷାର କ୍ଲାସ୍‌ରେ ସାମିଲ ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ସେହି ତିନିଜଣ ପିଲାମାନେ ଅତି ଗରୀବ ଘରର । ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସ୍ଥାୟୀ ଆମଦାନୀ ନାହିଁ । ଗତମାସରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମୁକାବିଲା କରୁଥିଲେ ଯେ ତହରିକେ ଜଦିଦ୍‌ରେ କିଏ ଅଧିକ ଚାହା ପଇଠ କରିବ ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଲଗା ଅଲଗା ନିଜ ଚାହା ଆଣୁଥିଲେ ଯାହା କିଛି ବି ଅର୍ଥ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ କେହି ପାଚଂଶହ ତ କେହି ଚାରିଶହ ଆଉ କେହି ସାତଶହ ସିଲ୍ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିଲା ତାହା ସେମାନେ ପଇଠ କରିଦେଲେ । ଏକଦା ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି ଯେ, ତୁମେ ଏହି ରାଶି କେଉଁଠାରୁ ଆଣିଲ, ଜଣେ କହିଲେ ମୁଁ ନିଜ ମାତାଙ୍କ ସାଥରେ କାଠ କାଟିବାକୁ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଯାଇଥିଲି ଏବଂ ସେ ମତେ ପକେଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ଯାହା ଦେଉଥିଲେ ତାହାକୁ ମୁଁ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍‌ରେ ଚାହା ଦେବାପାଇଁ ସଂଚୟ କରିଥିଲି । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଲେ ଯେ ଯେବେଠାରୁ ଆମେ ଚାହା ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଛୁ ସେବେଠାରୁ ଆମକୁ କାଠ ଖରିଦ କରିବା ଗ୍ରାହକ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମିଳିଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ କଦାପି ଆମର କ୍ଷତି ହୋଇନାହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଲା ଜଣକ କହିଲେ ମୁଁ ନିଜ ପକେଟ ଖର୍ଚ୍ଚରୁ ଚାହା ଦେବାପାଇଁ ଅର୍ଥ ସଂଚୟ କରିଥିଲି । ତୃତୀୟ ପିଲା ଜଣକ କହିଲେ, ଆମ ଘର ନିକଟରେ ଏକ ଗଛରେ ଫଳ ଲାଗିଥିଲା ଯାହାର ଫଳ ଆମେ ଖାଇବା ପରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଫଳ ବଂଚିଗଲା ତେଣୁ ବାକି ଫଳ ବିକ୍ରି କରି ସେଥିରୁ ଉପାର୍ଜିତ ଅର୍ଥ ମୁଁ ଚାହାରେ ପଇଠ କରିଦେଲି । ସେହି ତିନିଜଣ ପିଲା ନିଜ ନିଜର ଚାହା ଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତି ଓ ସନ୍ତୋଷ ପାଇଲେ ସେ ବିଷୟରେ ନିଜ ନିଜର ଅନୁଭବକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ଅଲୁଃ ତାଲା ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ନିଷ୍ଠାରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତୁ । ଏହା ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଯେଉଁଥିରୁ ଆମ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଭାଗ ନେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି ।

ବେଲିଜ୍ ଦେଶ ହେଉଛି ଦୁନିଆର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଥିବା ଦେଶ । କିନ୍ତୁ ଦେଖନ୍ତୁ କିଭଳି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ

ଉଦାହରଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ବେଲିଜ୍‌ର ମୁବଲିଗ୍ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ସେଠାରେ ମସ୍‌ଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଜଣେ ୧୪ ବର୍ଷିୟ ବାଳକ ନିଜର ସମସ୍ତ ସଂଚୟ ଅର୍ଥରାଶି ଆଣି ଦାନ କରିଦେଲେ ପୁଣି ସେ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥ ଦାନ କରିବାର ଅଭୂତପୂର୍ଣ୍ଣ ନମୁନା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ । ସେ ଏକ ଗରୀବ ଘରର ପିଲା କିନ୍ତୁ ମୁରବୀ ସାହେବ ଯେତେବେଳେ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍‌ର ଗୁରୁତ୍ୱ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ ସେ ନିଜର ଜମା ରାଶି ଏକ ଡଲାର ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍‌ରେ ଦାନ କଲେ । ଏହି ରାଶି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ବଡ଼ ଅର୍ଥ ଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ବାଳକ ଜଣକ ମୁବଲିଗ୍ ସାହେବଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋ ନାମ ଲେଖନ୍ତୁ ନାହିଁ ଏହା ମୁଁ ନିଜ ଘର ଲୋକଙ୍କ ତରଫରୁ ପଇଠ କରୁଛି । ମୋ ଅଶ୍ ମୁଁ ପରେ ପଇଠ କରିବି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ସେ ଆଉ ଦଶ ଡଲାର ନେଇ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ଅଲୁଃ ତାଲା ଆମ ଘର ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ କୃପା କରିବେ । ଅଲୁଃ ତାଲା କିଭଳି ନୂତନ ଆଗମନକାରୀଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୁର୍ବାନୀର ଆତ୍ମସଂଚାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ କୃପା ପ୍ରଦାନ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ଏହା ଦେଖିବା ଯୋଗ୍ୟ ।

ମରାକିଶ୍ ଦେଶର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ନୁରଦିନ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ବୟତ କରିବା ପରେ ମୁଁ ଚାହା ଦେବା ଆରମ୍ଭ କଲି । ସେତେବେଳେ ମୋ ଆମଦାନୀ ଅତି ସ୍ୱଳ୍ପ ଥିଲା ଦିନେ ଯମାତର ଓ୍ୱେବସାଇଟରେ ହଜୁରଙ୍କର ଖୁତବା ଶୁଣିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ହଜୁର ହଜରତ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ସାହାବା ଓ ଅନ୍ୟ ଅହେମଦୀଙ୍କ ଅର୍ଥଦାନର ଘଟଣା ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଥିଲେ । ସେ କୁହନ୍ତି କିଛି ଦିନ ପରେ ମୋ ମନ ଭିତରେ ଏ ଆଗ୍ରହ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା ଓ ମୁଁ ସଦର ସାହେବଙ୍କୁ କହିଲି ଯେ ମୁଁ ଓ୍ୱେସିଡରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ସେ ଓ୍ୱେସିଡତ ବାବଦରେ କିଛି ସର୍ତ୍ତ ଓ କର୍ତବ୍ୟ ରହିଛି ବୋଲି କହିଲେ, ଯାହାକି ଓ୍ୱେସିଡତ କରିବାପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଅତଏବ ସେ ଓ୍ୱେସିଡତ କରିନେଲେ । ସେ କୁହନ୍ତି ସେଥିଅନ୍ତେ ମୋ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ଗୋଟିଏ କମ୍ପାନୀରେ ମୋତେ ଭଲ ଦରମାରେ ଚାକିରି ମିଳିଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ସେହି କମ୍ପାନୀରେ ଆଉ ଏକ ସହରରେ ମ୍ୟାନେଜର ପଦବୀରେ କାମ କରୁଛି । ମୋ ଦରମା ତିନିବର୍ଷରେ ତିନିଗୁଣ ହୋଇଗଲାଣି କମ୍ପାନୀ ମୋ ଉପରେ ଏଭଳି ଭରଣା କରୁଛି ଯେ ମୋତେ କମ୍ପାନୀର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କହିଲେ ଯେ ଯଦି ତୁମର ଅନ୍ୟ କେହି ଅହେମଦୀ ବନ୍ଧୁ ଆସନ୍ତି ତା'ହେଲେ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଆଣ ଆମେ ତାଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀରେ ଚାକିରି ଦେବୁ । ଏକଥା ଶୁଣି ମୁଁ ଅତି ଭାବଦ୍ୱିହଳ ହୋଇଗଲି । ମୋ ଚକ୍ଷୁରୁ ଅଶ୍ରୁ ନିର୍ଗତ ହୋଇଗଲା ଅତଏବ ମୁଁ ଜଣେ ଅହେମଦୀ ଭାବ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚାକିରି ମିଳିଗଲାଣି ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି କମ୍ପାନୀରେ ମ୍ୟାନେଜର ଭାବରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ଚାହା ଦେବା ଯୋଗୁଁ ମୋ ଫ୍ୟାମିଲିର ମୋ ଉପରେ ପ୍ରେସର ରହିଥିଲା ଏବଂ କିଛି ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ମତେ ଧକ୍କା ପରିହାସ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ ଯେ ସେ ମୋତେ କଦାପି ଅର୍ଥାଭାବ ହେବାକୁ ଦେଇନାହାନ୍ତି ।

ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିୟାର ମୁରବୀ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି ଆମର ଜଣେ ଖୁଦାମ୍ ଏଥର ତହରିକେ ଜଦିଦ୍‌ର ଚାହା ପଇଠ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଧାନ ଆକର୍ଷିତ କରାଗଲା, ସେ କହିଲେ କୋଭିଡ଼ ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ବେରୋଜଗାର ହୋଇ ବସିଛି । ଅର୍ଥର ଘୋର ଅଭାବ ରହିଛି । କିଛି ଦିନ ପରେ ପୁନଃ ସାକ୍ଷାତ କରିବାରୁ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ଘରର କିଛି ସାମଗ୍ରୀ ଚାହା ପଇଠ କରିବାପାଇଁ ବିକ୍ରି କରିଦେଲି । ପୁଣି ସେ କୁହନ୍ତି ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା କିଛି ଦିନ ପରେ ମତେ ଚାରୋଟି କଂଗ୍ରାଟ ମିଳିଗଲା ସୁତରାଂ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ମୋ ରୋଜଗାର ବହୁତ ବଢ଼ିଗଲା । ତେବେ ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଚାହା ଦେବାର ପ୍ରତିଫଳ ।

ପୁନଶ୍ଚ ସାଉଥ୍ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିୟାର ଅନ୍ୟ ଏକ ସହରର ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ କୁହନ୍ତି: ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପର ଅହେମଦୀ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍‌ର ଚାହା ପଇଠ କରିନଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଚାହା ବାକି ଥିଲା । ତାଙ୍କର ଧାନ ଆକର୍ଷିତ କରିବାରୁ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ନିଜ ଘର ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, ବିକ୍ରି ହୋଇଗଲା ପରେ ମୁଁ ଚାହା ପଇଠ କରିଦେବି । ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ତାଙ୍କର ଫୋନ୍ ଆସିଲା ଯେ, ଅଲୁଃଙ୍କ କୃପାରୁ ମୋର ଘର ଅସାଧାରଣ ଲାଭରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଯାଇଛି । ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ, ଚାହା ପଇଠ କରିବା ଯୋଗୁଁ ପ୍ରଭୁ ଏଭଳି ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଅତଏବ ସେ ନିଜ ଓ୍ୱାଦାଠାରୁ ଛଅଗୁଣ ଅଧିକ ଚାହା ପଇଠ କଲେ । ତେବେ ଏଭଳି ଲାଭରେ ସେ ନିଜର କୌଣସି ଦକ୍ଷତା ମଣ୍ଡନାହାନ୍ତି ବରଂ ଏହା ସେହି ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନର ପରିଣାମ । ତେବେ ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରା ଅହେମଦୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହେଉଛି ଯାହାକି ଅନ୍ୟ କାହା ମନରେ ଆସିନଥାଏ ।

ଆର୍ଜେଣ୍ଟାଇନ୍‌ର ମୁବଲିଗ୍ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଅର୍ଥ ଦାନ କରିବାକୁ ଧାନ ଆକର୍ଷିତ କଲି ଏବଂ ଧାନ ଆକର୍ଷିତ କରିବାପାଇଁ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିଲି ସେଥିରେ (ମୋର ଅର୍ଥାତ) ହଜୁରଙ୍କର ଖୁତବାର ଶବ୍ଦ ଲେଖିଲେ ଯେ ନବାଗତ ଅହେମଦୀମାନେ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍‌ରେ ଅର୍ଥ ଦାନ କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ ଓ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ତୁମ ନିକଟରେ ଅହେମଦୀୟତର ବାର୍ତ୍ତା ଆଜି ତହରିକେ ଜଦିଦ୍‌ର ପାଣ୍ଡି ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପଂହଚି ପାରିଛି । ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଏହି ପାଣ୍ଡିରେ ସାମିଲ ହୁଅ ଏବଂ ନିଜ ଜୀବନକୁ ସୁଖୀକୃତ କର । ମୁବଲିଗ୍ ସାହେବ ଏହି ବିଷୟବସ୍ତୁଟି ଲେଖା ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ କଲେ । ଅର୍ଥାତ ଜମାତର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସେୟାର କଲେ ପୁଣି ସେ କୁହନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଏହି ବିଷୟବସ୍ତୁ ଜମାତର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚିଲା ସେତେବେଳେ ଜଣେ ଖୁଦାମ୍ ଅନସ୍ ଇଜ୍କିଲ୍ (**Anas Ezequiel**) ସାହେବ୍ ମୋ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରି କହିଲେ ମୁଁ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍‌ର ଚାହା ପଇଠ କରିବା ପାଇଁ ମିଶନ୍ ହାଉସ ଆସିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ସ୍କୁଲ ଛୁଟି ହେବାପରେ ପବ୍ଲିକ୍ ବସ୍‌ରେ ଭୀଷଣ ଗ୍ରୀଷ୍ମତାପରେ ଏକଘଂଟା ଯାତ୍ରା କରି ସେ ଆସି ପହଂଚିଲେ ଏବଂ ଏକ ହଜାର ଆର୍ଜେଣ୍ଟାଇନ୍

ଅର୍ଥ ତହରିକେ ଜଦିଦ୍ ର ଚାନ୍ଦା ଆକାରରେ ଦେଲେ । ଏଥିରେ ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲି ଯେ, ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଏତେଟା ସୁଖଳ ନୁହେଁ, ଜଣେ ଛାତ୍ର ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସେ ଏଭଳି ଅର୍ଥ ଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ ଚାନ୍ଦା ପଇଠ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାରିବାରିକ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ସେତେଟା ସୁଖଳ ନଥିଲା । ସେ କୁହନ୍ତି ଅର୍ଥାଭାବ ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ସେଦିନ ସ୍ୱୟମ୍ ଦିପ୍ରହରେ ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ କରିନଥିଲି ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ ସେ ଏକଥା କହିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ମନରେ ଉପସ୍ଥିତ ଖଲିଫାଙ୍କ ଏହି ଉଦ୍ଦତାଂଶ ଗଭୀର ଭାବରେ ରେଖାପାତ କରିଥିଲା ଯେ, ନବାଗତ ଅହେମଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ଏଥିପାଇଁ ସାମିଲ ହେବା ଉଚିତ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅହେମଦୀୟତର ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚିବ । ଯେତେବେଳେ ଜଦିଦ୍ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ପହଞ୍ଚିବ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ମୁଁ ଏହି ଲେଖା ପଢ଼ିଲି ଓ ଅପରପକ୍ଷେ ସେହି ଦିନ ପବିତ୍ର କୁରୁଆନ୍ କରିମ୍ ର ଆୟତ ଅଧ୍ୟୟନ କଲି । ଯହିଁରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଶୋହବା (ଅର୍ଥାତ ଶହାଦ୍ ହୋଇଥିବା) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବଳିଦାନକୁ ବ୍ୟର୍ଥ ବୋଲି ମନେକରନାହିଁ । ବରଂ ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ସର୍ବଦା ବଂଚି ରହିଥିବା । ସେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ ମୋ ମନରେ ଏହି ଆକାଂକ୍ଷାଟି ଜାତ ହେଲା ଯେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ବଳିଦାନ ଦେବି ଯାହାର ସୁଫଳ ମତେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ ଉଜ୍ଜୀବିତ ରଖିବ । ସେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ ମୋର

ସମସ୍ତ ପରିବାର, ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶମ୍ଭାସନୀୟ ଅଛନ୍ତି ମୋର ବିବାହ ବାର୍ଷିକ ଅବସରରେ କିଛି ଟଙ୍କା ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ସୁତରାଂ ଉକ୍ତ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ ମୋ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ବଂଚିଥିଲା ସେ ସବୁକୁ ମୁଁ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ ର ଚାନ୍ଦାରେ ପଇଠ କରିଦେଲି । କାରଣ ଏହି ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ଅର୍ଥ କରିଆରେ ମୋ ନିକଟରେ ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ଅହେମଦୀୟତର ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚିଛି, ସେହିଭଳି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ଅହେମଦୀୟତର ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚୁ । ଅହେମଦୀ ହେବା ପରେ ଏହା ହେଉଛି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ବୈପ୍ଳବିକ ଜାଗରଣ ଯାହାକି ସେହି ନବାଗତ ଅହେମଦୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ନବାଗତ ହୁଅନ୍ତୁ ଅବା ପୁରାତନ ଅହେମଦୀ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ଶୁଣେ ଯେ ଯମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା କିଭଳି ଓ କେଉଁଠି ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହାର ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ । ଯଦି କୌଣସି ଯମାତ୍ରେ ଏଥିପ୍ରତି ସ୍ୱଳ୍ପ ଧ୍ୟାନ ରହିଛି ତେବେ ସେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସେମାନେ ଏଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷିତ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କରାନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପରିପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ । ଫଳତଃ ଜଦିଦ୍ରେ ଅର୍ଥ କରିଆରେ ଏଭଳି କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଚାନ୍ଦା ମଧ୍ୟ

କାଦିଆନ୍ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ମହିଳା ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ଆବଶ୍ୟକ

ତାଲିମୁଲ୍ ଜୟଲାମ୍ ସିନିୟର୍ ସେକେଣ୍ଡାରୀ ସ୍କୁଲ୍ ଏବଂ ନୁସରତ୍ ଗାର୍ଲିସ୍ ହାଇସ୍କୁଲରେ Punjabi, Physical Education, Physics, Mathematics, English, Computer ଏବଂ Hindi ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ମହିଳା ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କିଛି ପୋଷ୍ଟ ଖାଲିଅଛି । ସିଲ୍ସିଲା ନିମନ୍ତେ ସେବା ମନୋଭାବ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ରଖିଥିବା ଇଚ୍ଛୁକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନଜାରତ୍ ଦିଘ୍ୱାନ୍ଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରକାଶିତ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରି ନିଜ ନିଜର ଆବେଦନ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଦାଖଲ କରିପାରିବେ । ଖାଲିଥିବା ପୋଷ୍ଟ ଗୁଡ଼ିକର ବିବରଣୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ।

- (1) P.G.T (ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଟିଚର) Physics
ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା: ସମ୍ଭବିତ ବିଷୟରେ ୫୫% ନମ୍ବର ରଖି ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାଜୁଏଶନ୍ ଏବଂ B.Ed ସହିତ କୌଣସି ସରକାରୀ ଅନୁମୋଦିତ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଦୁଇ ବର୍ଷର ଶିକ୍ଷାଦାନ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବ ।
 - (2) T.G.T (ଟେନିଂ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଜେନେରାଲ୍ ଲାଇନ୍ ଟିଚର)
ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା: ୫୫% ନମ୍ବର ରଖି ଗ୍ରାଜୁଏଶନ୍ ଏବଂ B.Ed ସହିତ କୌଣସି ସରକାରୀ ଅନୁମୋଦିତ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ତିନି ବର୍ଷର ଶିକ୍ଷାଦାନ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବ (ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ)
 - (3) Computer Teacher
ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା: ସମ୍ଭବିତ ବିଷୟରେ ଗ୍ରାଜୁଏଶନ୍ (B.C.A) 55% ନମ୍ବର ରଖିଥିବେ ଏବଂ କୌଣସି ଅନୁମୋଦିତ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ତିନିବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବ । ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ ।
 - (4) Physical Education Teacher
ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା: ସମ୍ଭବିତ ବିଷୟରେ ଗ୍ରାଜୁଏଶନ୍ (B.P.Ed) ରେ 55% ନମ୍ବର ସହିତ କୌଣସି ଅନୁମୋଦିତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ତିନିବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବ ।
- * TET ବା CTET କ୍ୱାଲିଫାଏଡ୍ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ ।
 - * ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ବୟସ ୨୦ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ଏବଂ ୪୦ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ହୋଇନଥିବ । ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ବୟସର ସୀମାରେ ରିହାତି କରିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରାଯିବ ।
 - * କେବଳ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯିବ ଯେଉଁମାନେ ଯେଉଁମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କମିଟିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ଓ ମୌଖିକ ଇଂଚରଭୁୟରେ ସଫଳ ହେବେ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଖାନାର ଡାକ୍ତରୀ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବେ ।
 - * Selection ହେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ କାଦିଆନ୍ରେ ରହିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜକୁ କରିବାକୁ ହେବ ।
 - * ଇଂଚରଭୁୟ ପାଇଁ କାଦିଆନ୍ ଡାକ୍ତରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାତାୟାତର ପରିବହନ ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିଜେ ବହନ କରିବେ ।
 - * ଇଂଚରଭୁୟର ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖ ବିଷୟରେ ପରେ ଅବଗତ କରାଇ ଦିଆଯିବ ।
 - * ମୁଦ୍ରିତ ଫର୍ମ ଦଫ୍ତର ନଜାରତ୍ ଦିଘ୍ୱାନ୍ ବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣା/Email ରୁ ହାସଲ କରିପାରିବେ ।
 - * ଦରଖାସ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ (Self Attested) କରି ତାହାର ଅବିକଳ ନକଲ ନଜାରତ୍ ଦିଘ୍ୱାନ୍ଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଘୋଷଣାର ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
 - * ଜୀବିକା ଭତ୍ତା (Allowance) ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ E-mail ଏବଂ ଫୋନ୍ ନମ୍ବର ଗୁଡ଼ିକରେ ଅର୍ପିତ୍ ସମୟରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ।

ନଜାରତ୍ ଦିଘ୍ୱାନ୍ ସଦର ଅଞ୍ଜୁମନ୍ ଅହେମଦୀୟା କାଦିୟାନ୍
ଜିଲ୍ଲା- ଗୁରୁଦାସପୁର, ପିନ୍-୧୪୩୫୧୬
ଫୋବାଇଲ୍:-୦୯୬୮୨୬୨୭୫୯୨, ୦୯୬୮୨୫୮୭୭୧୩
ଅର୍ପିତ୍ ଫୋନ୍ ନଂ- ୦୧୮୭୨-୫୦୧୧୩୦
Email: diwan@qadian.in
(ନାଜିର୍ ଦିଘ୍ୱାନ୍, ସଦର ଅଞ୍ଜୁମନ୍ ଅହେମଦୀୟା କାଦିୟାନ୍)

ନୂରୁଲ୍ ଜୟଲାମ୍ ବିଭାଗ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଏହି ଦେୟମୁକ୍ତ ନଂ ରେ ଫୋନ କରି ଆପଣମାନେ ମୁସଲିମ୍ ଯମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିପାରିବେ ।
ଦେୟମୁକ୍ତ ନଂ: ୧୮୦୦ ୧୦୩ ୨୧୩୧
ସମୟ: ପ୍ରତ୍ୟେକ ସକାଳ ୮:୩୦ ରୁ ରାତି ୧୦:୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଛୁଟି ରହିବ)

ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଆ ଡି.ଟି.ପି ଜନିତ କେତେଗୋଟି ଅସଲ ଅକ୍ଷର ସଠିକ ଲେଖା ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱିତୀୟ ତ, ଅଂଚ, ଅଂଚ । ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ ପଢ଼ିନେବେ ।

ହୃଦୟ ନବତ୍ୱ ସଂଆସ
“ନମାଜ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶିକ୍ ଏବଂ କୁଫର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ର ନିକଟତର କରିଦିଏ”
(ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଜମାନ)
ଚାଲିବେ ଦୁଆ: *Majlis Lajna Imaillah, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)*

କଲାମୁଲ୍ ଜମାମ୍ ସୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ
“ଜୟଲାମ୍ ହକିକି ମାରେଫତ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବାର ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ) ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଯଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥାଏ”
(ମଲ୍ଲୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୩୪୪)
ଚାଲିବେ ଦୁଆ: *Muhammad Naimul Haque & Family, Jamat Ahmadiyya, Pankal (Odisha)*

ହଜ୍ଜରତ୍ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ
“ଆମ ଜବାଦର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସନାରେ ଉନ୍ନତି ହିଁ ଆମକୁ ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କରିବ । ସୁତରାଂ ଏହା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ । ସମସ୍ତ ନିଜାମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।”
(ଖୁଦବା ସୁମାଃ: ପ୍ରବଚ ୨୭ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୧୭)
ଚାଲିବେ ଦୁଆ: *Hawa Bibi & Family, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)*

କଲାମୁଲ୍ ଜମାମ୍ ସୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ
“ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପୋଷରେ ତୁମର ମାମଲା ସଫା ନ ରହିଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ମାମଲା ସଫା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ”
(ମଲ୍ଲୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃ-୪୦୭)
ଚାଲିବେ ଦୁଆ: *Faiza Noor, D/o- Dr. Manzoor Hussain Sb, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)*

<p>EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor : Maqsood Ali Khan Mob : (+91) 9437128786 e-mail : odiabadar@gmail.com</p>	<p>REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUNODI/2016/68750</p> <p>ସାପ୍ତାହିକ ବଦର Weekly BADAR Qadian କାଦିଆନ Dist: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516</p> <p>Postal Reg. No.GDP-40/2020-2022 Vol.6 Thursday 16 Dec 2021 Issue No. 50</p>	<p>MANAGER SHAIKH MUJAHID AHMAD Mobile. : +91 99153 79255 e-mail : managerbadarqnd@gmail.com</p>
--	---	---

ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.575/- (Per Issue:Rs.10/-) (WEIGHT - 20-50gms/issue)

ଅଭିଭାବକ ଘଟିବ । ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ଲାଭବେରିୟାର ଆଉ ଏକ ଘଟଣା ଶୁଣିନିଅନ୍ତୁ । ମୂର୍ତ୍ତେଜା ସାହେବ ନାମକ ଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ ମୁଅଲ୍ଲିମ୍ ସାହେବ ଗୋଟିଏ ଜମାତରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଯମାତର ଅଧିକାରୀ ଲୋକେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମ ଛାଡ଼ି ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ମୁଅଲ୍ଲିମ୍ ସାହେବ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯମାତଗୁଡ଼ିକୁ ଗଣ୍ଡ କରୁଥିଲେ ଓ ସେହି ଗ୍ରାମରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ଦ୍ଵିପ୍ରହରର ସମୟ ହୋଇଥିଲା ଓ ଅଧିକାରୀ ଲୋକ ବାହାରେ ନିଜ ବିଲବାଡ଼ିରେ ଯାଇ କାମ କରୁଥିଲେ । ସେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଆଜି ରାତି ମୁଁ ଏଇଠି ଅତିବାହିତ କରିବି ଓ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରୁ ଯିବିନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯମାତର ସଦସ୍ୟମାନେ ଶତପ୍ରତିଶତ ଏହି କଲ୍ୟାଣ ମୟ ତହରିକେ ଜଦିଦ୍ରେ ସାମିଲ ନ ହୋଇଛନ୍ତି । ସଂକ୍ଷାବେଳେ ଯେବେ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ନିଜ କାମ ସାରି ଘରକୁ ଫେରିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ସମଗ୍ର ଯମାତ ସମ୍ମୁଖରେ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ ମହତ୍ଵ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଷନା କଲେ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାମିଲ ହେବାପାଇଁ ଆହ୍ଵାନ ଦେଲେ ଫଳତଃ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ କୃପାରୁ ସମସ୍ତ ଅହେମଦୀ ମହିଲା ଓ ପୁରୁଷମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ତହିଁରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ସକାଳେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଫେରିବାକୁ ବାହାରିଲେ ସେତେବେଳେ ଗାଁର ଲୋକମାନେ କହିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଫାନୁସ୍ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୀର୍ଘ ଦୁଇମାସ ଧରି ବିଲରେ ରହି ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତହରିକେ ଜଦିଦ୍ରେ ସାମିଲ ହୋଇପାରି ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ତାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ତାଙ୍କର ଜମି ଅନେକ ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଦ୍ଵିତୀୟତଃ ବର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ବାଟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖରାପ ହୋଇଯାଇଛି । ମୁଅଲ୍ଲିମ୍ ସାହେବ କହିଲେ, ମୁଁ ତାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ପହଞ୍ଚିବି କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ଯମାତର ଶତପ୍ରତିଶତ ଲୋକମାନେ ଏହି ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ଅବଶ୍ୟ ସାମିଲ ହେବେ । ଯମାତର ଲୋକମାନେ ଅଟକାଇବାକୁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଜିଦ୍ରେ ଅଟକ ରହିଲେ ଏବଂ ସେହି ଲୋକ ନିକଟକୁ ବାହାରିଗଲେ । ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ଆଉ କେତେକ ସଦସ୍ୟମାନେ ମୁଅଲ୍ଲିମ୍ ସାହେବଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଗଲେ । ଅତେଜ ଘଟଣାର ପଦଯାତ୍ରା କରିବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଓ ବହୁତ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ହେଲେ ଅତଏବ ସେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ଚାନ୍ଦା ପଠାଇ କରିଦେଲେ । ଅଲ୍ଫାନୁସ୍ ସାହେବଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଓ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଅହେମଦୀ ହୋଇନଥିଲେ କିନ୍ତୁ

ଏହି ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖି ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ କହିଲେ, ମୁଁ ଅହେମଦୀମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ସେବା ପ୍ରତି ଥିବା ଆବେଗ ଓ ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି ବହୁମାତ୍ରାରେ ପ୍ରଭାବିତ ତେଣୁ ଆଜି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଯମାତରେ ସାମିଲ ହେଉଛି ଏବଂ ମୋର ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଯମାତରେ ସାମିଲ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଭାବରେ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ଏହି କଲ୍ୟାଣମୂଳକ ଚାନ୍ଦା ଯୋଗୁଁ ଏକ ପରିବାରକୁ ଯମାତରେ ସାମିଲ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଗଲା ।

ବୟତ କରିବା ପରେ କିଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହୃଦବୋଧ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନ କେତେ ଆବଶ୍ୟକ । ମାଲିରୁ ମୁବଲ୍ଲିମ୍ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି:- ସତ୍ୟତ୍ଵ ସାହେବ୍ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ରିଜିଅନ୍ରେ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଦିନେ କିତା ନାମକ ଅହେମଦୀ ମିଶନ ହାଉସକୁ ନିଜର ତତହରିକେ ଜଦିଦ୍ରେ ଚାନ୍ଦା ପଠାଇ କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ସେ କୁହନ୍ତି ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ହେବାକୁ ବସିଥିଲା ମୁଁ ଅନେକ ଦିନ ହେଲା ଚିନ୍ତିତ ଥିଲି ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକୁଥିଲି ଯେ ହେ ପ୍ରଭୁ ମତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯେପରି ମୁଁ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ନିଜ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅନୁଯାୟୀ ଚାନ୍ଦା ପଠାଇ କରିପାରିବି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଆଜି ମତେ ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ ଆଜି ଚାନ୍ଦା ପଠାଇ କରିବାକୁ ଆସିଛି । ତାଙ୍କର ଗୋଡ଼ ଖରାପ ଥିଲା ଓ ସେ ଭିନ୍ନସମ ଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ଆପଣ କାହିଁକି କଷ୍ଟ କରି ଆସିଲେ ? ଆମକୁ କହିଆନ୍ତେ ଚାନ୍ଦା ଧରି ଆସିଆନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ବହୁତ ଉତ୍ସାହିତ ଓ ଆବେଗପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ମୁଁ ଜମାତ ମେହେଦୀଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କରିଛି ତେଣୁ ମୋର ଶାରିରୀକ ଦୃବକତା ଥିବା ସତ୍ତ୍ଵେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ନିଜକୁ ସୁସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍କର ତଥା ଉତ୍ତମ ବୋଲି ମଣ୍ଡିଛି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ କୃପାରୁ ମୋ ମନରେ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଆନ୍ତରିକତା ଓ ପ୍ରେମାଭାବ ରହିଛି ସମ୍ଭବତଃ ଏଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ମୋର ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ ଧର୍ମର ଉନ୍ନତି ସକାଶେ ଏଠାକୁ ପାଦରେ ଚାଲିକି ଆସିବା ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ମୋର ଚାନ୍ଦାକୁ ମୋର ବଳିଦାନକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିନେବେ ଓ ମୋର ପାପ କ୍ଷମା କରିଦେବେ ।

ବେନିନ୍ରୁ ମୁବଲ୍ଲିମ୍ ସାହେବ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ମୁତୁଝାମା ସାହେବ ନାମକ ଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ ମୁଅଲ୍ଲିମ୍ ସାହେବ ଅଛନ୍ତି । ସେ କହିଲେ ଯେ ସେ ନିଜ ଜୋନ୍ରେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଜମାତକୁ ଗଣ୍ଡ କଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକମାନେ ନୂଆ ଅହେମଦୀ ଥିଲେ । ସେଠାକାର ସଦର ଯମାତ ଇସ୍ଲାମ୍ ସାହେବ କହିଲେ, ଆମେମାନେ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ହିଁ ମୁସଲ୍ଲମାନ ଥିଲୁ ଓ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ କିଛି ନା କିଛି ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନ କରିଥାଉ । କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ଥିଲା ଯେ, ଆମେମାନେ ଅହେମଦୀ

ଭାବରେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଯମାତ ଅହେମଦୀୟାରେ ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନ କରୁଛୁ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆମେମାନେ ଜମାତ ସାହେବଙ୍କୁ ଆମେ ଯାହା କିଛି ଦେଉଥିଲୁ ସେ ତାହା ନିଜର ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଲଗାଇ ଦେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯମାତ ଅହେମଦୀୟାର ମୁବଲ୍ଲିମ୍ ସିଲ୍ସିଲାକୁ ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନର ବ୍ୟୟ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲୁ ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମହାନ ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନ ସମ୍ପର୍କରେ ସୁତନା ଦେଲେ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ପୂର୍ବରୁ ଆମର କୌଣସି ଧାରଣା ନଥିଲା । ସୁତରାଂ ଯମାତ ଏହିଭଳି ଦିଆଯାଇଥିବା ସାଧାରଣ ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ଅପତୟ କରିନଥାଏ ବରଂ ଏହି ସାମାନ୍ୟ ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ସାରା ସଂସାରରେ କରାଯାଉଥିବା କଲ୍ୟାଣମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଉନ୍ନତି ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଇସ୍ଲାମ୍ ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାରରେ ବ୍ୟୟ କରାଯାଇଥାଏ । ଅତଏବ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ କିଛି ଫ୍ରାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଚାନ୍ଦା ଦିଏ ତାହାର ସେ ପ୍ରତିଫଳ ଅଲ୍ଲାଃ ନିକଟରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନିଏ । ସୁତରାଂ ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନର ଏହି ମର୍ମକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ଆମେମାନେ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ଚାନ୍ଦା ଦେଲୁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏହା ଅନୁଭବ କଲୁ ଯେ, ଚଳିତ ବର୍ଷ ଆମ ଘରେ ଆର୍ଥିକ ସଙ୍କଟ ମଧ୍ୟ ଆସିଲା ନାହିଁ ଏବଂ ଏ ବର୍ଷ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ବର୍ଷମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଭଲ ରହିଲା ଆମ ପିଲାମାନଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଯାହା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ ତାହା ଏ ବର୍ଷ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ଆମମାନଙ୍କର ନମାଜରେ ଉପସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ବେଶ୍ ଭଲ ରହିଲା ଓ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର କୃପାର ଏ ବର୍ଷ ମାଲି କୁର୍ବାନୀ କରିବା ପରେ ଆମକୁ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଓ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ଲାଭ ହେଲା ଯେ ଆମର ଏହି ବଳିଦାନ ବୃଥା ଯିବନାହିଁ । ପୁରି ହଜୁର ଅନସ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆର୍ଥିକ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଅଶିକ୍ଷିତ ଲୋକମାନେ ଏହିପରି ମାନସିକତା ରଖନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦେଖନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର କିପ୍ରକାରର ଦୃଢ଼ ଚିନ୍ତାଧାରା ରହିଛି ଓ କିପ୍ରକାରର ନୈତିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ରହିଛି ଯେ ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରା ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମନକୁ ଆସିନଥାଏ ଓ କିଭଳି ଭାବରେ ସେମାନେ ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନର ମହତ୍ଵକୁ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ଉପଲକ୍ଷି କରି ସେମାନେ ବଳିଦାନରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଛନ୍ତି ଏହା ହେଉଛି ସେହି ବିପ୍ଳବ ଯାହା ବୟତ କରିବା ପରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ।

ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଓ ଆମେ ଆମ ପବିତ୍ର ଆୟ ଓ ଅର୍ଥରୁ ବଳିଦାନ

କରିପାରୁ । ଅଲ୍ଲାଃ ନିକଟରେ ଏତିକି କାମନା ରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଏହି ବଳିଦାନକୁ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନିତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ନୂତନ ବର୍ଷର ଘୋଷଣା କରିବି ଏବଂ କିଛି ତଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ କୃପାରୁ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ୨୭ ତମ ବର୍ଷ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ୩୧ ତାରିଖରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ୮୮ତମ ବର୍ଷ ନଭେମ୍ବର ୧ ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଅଲ୍ଲାଃ କୃପାରୁ ଏ ବର୍ଷ ତହରିକେ-ଏ-ଜଦିଦ୍ରେ ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନରେ ୧୫.୩ ମିଲିୟନ୍ ପାଉଣ୍ଡ ଯମାତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଳିଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଲା । ଯାହା ଗତ ବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ୮ ଲକ୍ଷ ୪୨ ହଜାର ପାଉଣ୍ଡ ଅଧିକ ।

ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଯମାତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଯମାତ ଅହେମଦୀୟା ଜର୍ମାନୀ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛି । ପାକିସ୍ତାନର ଅର୍ଥନୈତିକ ସ୍ଥିତି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ହେବା ସତ୍ତ୍ଵେ ମଧ୍ୟ ପାକିସ୍ତାନ ବାସୀ ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନରେ ବେଶ୍ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ'ରେ ମନେ ରଖିବେ । ଏତଦ୍ଵିତ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଆଜିକାଲି କୌଣସି ନା କୌଣସି ମୋକଦ୍ଦମା ଏବଂ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଅହେମଦୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେଶ୍ କରିଦିଆଯାଇଛି ଓ ସରକାରୀ ଆଇନ୍ ଏହି ନିରାହ ଅହେମଦୀମାନଙ୍କ ଯଥାସମ୍ଭବ ଉପାଦାନ ଓ ପ୍ରତାଡ଼ିତ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରୁଛି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ସେହି ନିଷ୍ଠେଷିତ ତଥା ଅତ୍ୟାଚାରିତ ଅହେମଦୀମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ଦୂର କରନ୍ତୁ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ନିଜ ସମସ୍ତ ଆକୃତ୍ତିକ ଅତି ସହଜରେ କରିପାରିବେ । ସେମାନେ ନିଜର ଇଜ୍ଜତମା, ଜଲ୍ଦା ଆଦି ପ୍ରେମାତ୍ମକତାକୁ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବରେ କରିପାରିବେ ଓ ସେମାନେ ନିଜର ବଳିଦାନର ପରିପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିବଶ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ବଳିଦାନର ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ କରିପାରୁନାହିଁ ।

ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ଆହୁରି ଅନେକ ବଳିଦାନକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ଅଛନ୍ତି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଜର୍ମାନୀ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛି ଯେପରି ମୁଁ କହି ଆସିଲି । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ବ୍ରିଟେନ୍ ରହିଛି ଓ ସେଥିଅନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଥିବା ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛନ୍ତି ଏପରି ଆମେରିକା, କାନେଡ଼ା, ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚ୍ୟର ଏକ ଦେଶ, ସେଥିଅନ୍ତେ ଭାରତ, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ, ଘାନା ଏବଂ ଶେଷରେ ମିଡ଼ିଲ୍ ଇଷ୍ଟର ଆଉ ଏକ ଦେଶ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ଆଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆର୍ଥିକୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଥିବା ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ ଘାନା, ନାଇଜେରିଆ, ବିର୍ଜିନୀଆ, ତାଞ୍ଜାନିଆ, ସେରେଲିଓନ୍ ଯେପରି କି ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଏକଥା କହିସାରିଛି ଯେ ସେରେଲିଓନ୍ରେ ଆହୁରି ଭଲ

ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା-୦୨ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...